

Χανιώτικα νέα
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ 18 Απριλίου 2015

διαδρομές

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΙΣΤΟΡΙΑ / ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ / ΒΙΒΛΙΑ / ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΛΚΥΟΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΣΤΟ ΞΗΡΟΣΤΕΡΝΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Ταξιδεύοντας στον χρόνο
με παλιές φωτογραφίες

editorial

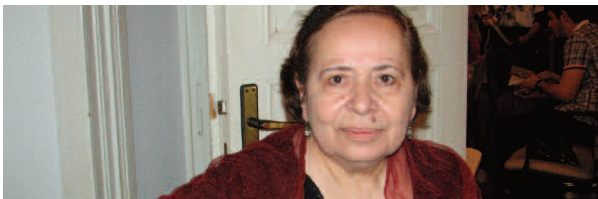
έγεται ότι οι παρέες γράφουν ιστορία. Αρκεί βέβαια να υπάρχουν καλές ιδέες και πίστη στον σκοπό. Προϋποθέσεις που όπως φαίνεται είχε μια παρέα πέντε νέων γυναικών από το Ξηροστέρνι Αποκορώνου όταν αποφάσισε να μετατρέψει το παλιό σχολείο σε χώρο εκδηλώσεων και να παρουσιάσει μια έκθεση παλιών φωτογραφιών που συγκέντρωσε από τα σπίτια των χωριανών. Μια έκθεση που για τους κατοίκους της περιοχής αποτέλεσε αφορμή για ένα νοσταλγικό ταξίδι στο παρελθόν και την ανθρωπογεωγραφία του χωριού, ενώ για τους επισκέπτες της έκθεσης φώτισε πτυχές από τη ζωή στην ύπαιθρο όπως ήταν αυτή πριν από πολλές δεκαετίες.

περιεχόμενα

σελ. 3 - 5 ~ Πολιτισμός, σινεμά,

σελ. 6 ~ Αφορμή & Βιβλία

σελ. 7 ~ Συνέντευξη με την
Αλκυνόνη Παπαδάκη

σελ. 8 - 9 ~ Νοσταλγικό ταξίδι
μέσα από φωτογραφίες στο
παλιό σχολείο στο Ξηροστέρνι

σελ. 10 - 11 ~ Σερφαρίσματα &
Γκουστάβ Φλουράνς: Εθελοντής
στην Κρητική
Επανάσταση του 1866

σελ. 12 ~ Παιδότοπος

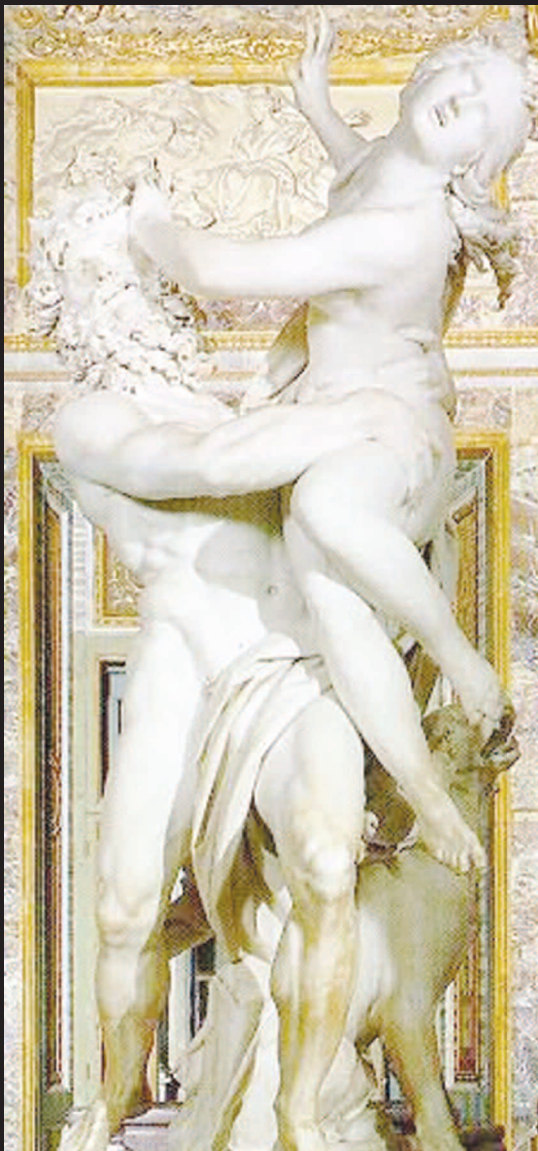
σελ. 13 ~ “Τα Λαυρεωτικά”

σελ. 14 - 15 ~ Προσπάθεια επιβίωσης
των χανιώτικων ομάδων χάντμπολ

σελ. 16 ~ Υγεία & Βότανα

No. 457

Φανταστικό μουσείο

Gianlorenzo Bernini, Αθης και Περσεφόνη, 1622, Galleria Borghese, Ρώμη.

Η γλυπτική σύνθεση της “Αρπαγής της Περσεφόνης” ανήκει στα έργα της πρώιμης καλλιτεχνικής παραγωγής του “Μιχαήλαγγελου” του 17ου αιώνα, Τζιανλορέντσο Μπερνίνι (Gianlorenzo Bernini). Η δημιουργία του συμπλέγματος τοποθετείται στα 1622. Η συντελούμενη αλλαγή ιδιοκτησίας που σημαδεύει την ιστορία του έργου, αποδεικνύει με παραδειγματικό τρόπο πόσο αδιάκριτα σκληρό είχε υπάρξει το εξουσιαστικό μοντέλο της παπικής μοναρχίας. Ο αρχικός παραγγελιοδότης καρδινάλιος Σκίπιωνας Μποργκέζε μετά το θάνατο του θείου του, πάπα Παύλου Ε' στα 1621 και τη σταδιακή συνεπακόλουθη απογύμνωσή του από όλα τα αξιώματα του, θα “εξανασταθεί” από τον διάδοχό του στο πόστο του “δεξιού χεριού” του νέου ποντίφικα, στην ακούσια “δωρεά” της “Αρπαγής της Περσεφόνης” ως μία κίνηση καλής θελήσεως και έμμεση ένδειξη υποταγής απέναντι στο νεοανερχόμενο γένος των Λουντοβίτσι (Ludovisi) που κυριαρχούσε πλέον στη θρησκευτικοπολιτική σκηνή της Ρώμης του 17ου αιώνα. Ετσι, το έργο που είχε ήδη εκτεθεί στα 1623 στη βίλλα Μποργκέζε, μετακόμισε λίγους μήνες αργότερα στη βίλλα Λουντοβίτσι.

Το σύμπλεγμα του Μπερνίνι εικονογραφεί ένα μυθογραφικό επεισόδιο που μνημονεύεται στις “Μεταμορφώσεις” του Οβιδίου και στο έργο του αρχαίου συγγραφέα Κλαυδιανού, φέρον τον τίτλο “De Raptu Proserpinae”.

Η Περσεφόνη είχε υπάρξει κόρη του Δία και της Δήμητρας. Ο Αθης ως μοναδικός εκ των τριών αδερφών (Αθης, Ποσειδών, Δίας) χωρίς ταίρι, κατελιγμένος από σφοδρό πάθος για την Κόρη, θα την απαγάγει με το άρμα του ενώ αυτή μάζευε άνθη και θα την πάρει στον Κάτω Κόσμο ως αιώνια σύντροφό του. Μονάχα με τη μεσολάβηση του Δία μετά από την αγανακτισμένη αντίδραση της Δήμητρας, θα συναινέσουν οι αντιμαχόμενες πλευρές στην αποδοχή της συμβιβαστικής λύσης που προέβλεπε, ότι η Περσεφόνη θα μοίραζε τους 12 μήνες του χρόνου περνώντας τους εξ ημισείας στο πλευρό της μητέρας της και του άντρα της.

Το θέμα της “Αρπαγής της Περσεφόνης” απαντάται αρκετά συχνά στη γλυπτική και εκπροσωπείται αρκετά συχνά στην τέχνη του μπαρόκ, καθώς η σύγκρουση αρσενικού και θηλυκού με τις ερωτικές της προεκτάσεις,

Επιμέλεια: **ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ**
Ιστορικός Τέχνης - Αρχαιολόγος
Humboldt Universität zu Berlin
lastjudgment1540@hotmail.com

εναρμονιζόταν πλήρως με την εξέχουσα προτίμηση της τέχνης του 17ου αιώνα για την εικοονογράφηση σκηνών που ευνοούσαν την απόδοση ακραίων συναισθηματικών αντιδράσεων των βασικών πρωταγωνιστών.

Με το προτεταμένο, λυγισμένο αριστερό πόδι να πατά στέρεα στο έδαφος, εξασφαλίζοντας κατ’ αυτόν τον τρόπο την εξισορρόπηση του κέντρου βάρους του σώματός του, ο εστεμμένος, γενειοφόρος Αθης έχει συλληφθεί από το Μπερνίνι τη στιγμή της κορύφωσης του συντελούμενου ερωτικού δράματος. Με σιδερένια λαβή κρατά στην αγκαλιά του την Κόρη που μάταια επιχειρεί να αντισταθεί στην ειμαρμένη, επιχειρώντας με μία απεγνωσμένη, όσο και χαρακτηριστική της αποστροφής της κίνηση του αριστεριού χεριού να ξεφύγει από τα δεσμά του επίδοξου απαγωγέα. Την έξοχη σύνθεση συμπληρώνει η υψηλής καλλιτεχνικής δεξιοτεχνίας μορφή του τρικέφαλου Κερβέρου στα πόδια του Αθης.

Την απάντηση στο ερώτημα, πώς δικαιολογείται η παρουσία ενός σαφώς ερωτικού θέματος στα ιδιαίτερα δώματα του καρδινάλιου - ανηψιού του προκαθήμενου της Καθολικής Εκκλησίας, μας παρέχει ένα δίστιχο που ήταν αναρτημένο στη βάση του έργου. Το επίγραμμα προερχόταν από την πέννα ενός έτερου καρδινάλιου με ποιητική φλέβα και μελλοντικού πάπα, του Μαφέο Μπαρμπερίνι: «Οποιος τυχόν είσαι, εσύ που μαζεύεις τα άνθη από τη γή, δες με εμένα, την Περσεφόνη, που σέρνομαι δέσμια στο σπίτι του άγριου Αθης».

Η ηθικοδιδασκτική ερμηνευτική προσέγγιση ενός έργου τέχνης αποτελούσε ένα πάγιο τέχνασμα από την πλευρά ιδίως των εκκλησιαστικών παραγγελιοδοτών, με στόχο την αποφυγή οιωνδήποτε κριτικών αντιδράσεων που θα μπορούσε να προκαλέσει η φαινομενικά ασυμβίβαστη με το αξιωμα τους προκλητική γυμνότητα ενός έργου μυθολογικής θεματικής, όπως στην περίπτωσή μας η “Αρπαγή της Περσεφόνης”.

Εβδομαδιαίο ένθετο της εφημερίδας “Χανιώτικα νέα”

ΙΔΡΥΤΗΣ:
Γιάννης Γαρεδάκης

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΔΟΣΗΣ:
Έλια Κουμή

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
Γιώργος Δρακάκης
Γιώργος Κώνστας
Γιάννης Λυβιάκης
Δημήτρης Μαριδάκης
Μανώλης Μαρκαντωνάκης
Γιάννα Μαρουλοσπίρνη
Μαρία Μυστακίδου
Γιώργος Σταυριανουδάκης
Ελένη Φουντουλάκη

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
Δημήτρης Δαμασκηνός
Βαγγέλης Κακατσάκης
Γιάννης Καλογερόπουλος
Ασπασία Κοκολογιάννη
Σάκης Κουβάτσος
Μανώλης Μανουσάκης
Φανή Μαραγκάκη
Μιχάλης Χατζηδάκης

ΣΧΕΔΙΑΣΗ:
Νίκος Κοσμαδάκης

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ:
Γεωργία Αδίκημενίκη
Δέσποινα Βάλλα
Νίκη Ξυφανταράκη
Ελένη Σταυρίδου

ΔΙΟΡΘΩΣΗ:
Βαγγέλης Βεργανέλακης
Νεκτάριος Κακατσάκης
Αντώνης Φραγκιαδάκης

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

“Εικονομαχία σε Δύση και Ανατολή”

Ελληνογαλλική επιστημονική συνάντηση με τίτλο: “Η διαμάχη των εικόνων: Εικονομαχία σε Δύση και Ανατολή” διοργανώνουν το Κέντρο Αρχιτεκτονικής Μεσογείου, ο Σύλλογος ERE (Entre deux Mers Region d’ Europe) και ο Ελληνογαλλικός Σύλλογος Χανίων, την Τετάρτη 22 Απριλίου στις 6:30μ.μ. στο Κέντρο Αρχιτεκτονικής Μεσογείου, Μεγάλο Αρσενάλι.

Η συνάντηση πραγματοποιείται στο πλαίσιο του φόρουμ “Διαδρομές στη Μεσόγειο” και του θεματικού κύκλου “Διαδρομές, ιστοί και δίκτυα”

Θα μιλήσουν η Anne Marie Cocula, ομότιμη καθηγήτρια της Σύγχρονης Ιστορίας

στο Πανεπιστήμιο Bordeaux Montaigne με θέμα “Η εικονομαχία στην Ευρώπη του 16ου αιώνα” και ο Αθανάσιος Μαΐλης, δρ Βυζαντινής Αρχαιολογίας, Αρχαιολόγος Εφορείας Αρχαιοτήτων Χανίων, με θέμα “Η βυζαντινή εικονομαχία: μια προειδο-

ποίηση από το παρελθόν”.

Θα υπάρχει ταυτόχρονη μετάφραση στα ελληνικά, ενώ την συνάντηση συνοδεύει έκθεση σχολιασμένων επιστημονικά φωτογραφιών με μνημεία της Κρήτης, προϊόν συνεργασιών του ERE στα Χανιά.

ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟ

Παρουσίαση ψηφιακού δίσκου “Εκκλησιαστικά Μελοποιήματα Π. Βλαστού”

Η παρουσίαση του ψηφιακού δίσκου “Εκκλησιαστικά Μελοποιήματα Παύλου Βλαστού” θα γίνει τη Δευτέρα 20 Απριλίου στο Ενοριακό Κέντρο του Αγίου Χριστοφόρου (Καμίνι, Λεωφόρος Σούδας) στις 7μ.μ. Η εκδήλωση είναι συνδιοργάνωση της Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Αποκορώνου, του Ιστορικού Αρχείου Κρήτης και του Συνδέσμου Ιεροψαλτών Ν. Χανίων “Γεώργιος Ο Κρης”.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει ομιλίες του Αριστείδη Μιχελιουδάκη, τελειόφοιτου Νομικής, πτυχιούχου Βυζαντινής Μουσικής με θέμα “Βιογραφικά στοιχεία Παύλου Βλα-

στού”, του Εμμανουήλ Σουργιαδάκη διδάκτορος Μουσικολογίας, πρωτοψάλτη με θέμα “Ο Παύλος Βλαστός και η ψαλτική τέχνη” και της Εύας Περπυράκη, φυσικού, Γραμματέως Χορωδίας “Παύλος Βλαστός” με θέμα “η πορεία της Χορωδίας “Παύλος Βλαστός” από τη δημιουργία της μέχρι σήμερα”. Θα ακολουθήσει απόδοση ύμνων από την Χορωδία Παραδοσιακής Μουσικής “Παύλος Βλαστός” και τον Σύνδεσμο Ιεροψαλτών.

Συντονιστής παρουσίασης Θεόδωρος Ρηγινιώτης, θεολόγος, λαογραφικός σύμβουλος Χορωδίας “Παύλος Βλαστός”.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΚΑΦΕ “ΚΗΠΟΣ”

“Τα Χανιώτικα Μνημεία της Πλησμονιάς”

Εκδήλωση με τίτλο “Τα Χανιώτικα Μνημεία της Πλησμονιάς” διοργανώνει το ιστορικό καφέ Κήπος σήμερα Σάββατο στις 8μ.μ. τιμώντας την Παγκόσμια Ημέρα Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Το θέμα θα αναπτύξει η Ζαχαρένια Σημανδηράκη ειδική συνεργάτις των Γενικών Αρχείων του Κράτους και πρόεδρος του Τομέα Υλικής και Αύλης Πολιτισμικής Κληρονομιάς του Διαπολιτισμικού Ευρωμεσογειακού Κέντρου “Unesco”.

Η εκδήλωση συνοδεύεται από παράλληλη προβολή διαφανειών και τελεί υπό την αιγίδα του Διαπολιτισμικού Ευρωμεσογειακού Κέντρου “Unesco”. Είσοδος ελεύθερη.

ΣΤΟΝ ΑΠΟΚΟΡΩΝΑ

Τιμητική βραδιά για την Αλκυόνη Παπαδάκη

Τιμητική βραδιά στην Αποκορωνιώτισσα συγγραφέα Αλκυόνη Παπαδάκη διοργανώνει η Κοινωφελής Επιχείρηση του Δήμου Αποκορώνου την Τετάρτη 22 Απριλίου και ώρα 7:30μ.μ. στο Ινστιτούτο Επαρχιακού Τύπου (Ιδρυμα Αγία Σοφία) στους Αγίους Πάντες Αποκορώνου.

Για το έργο της θα μιλήσει η φιλόλογος Βουράκη Ρούλα, ενώ θα ακολουθήσει ρεσιτάλ κλασικού τραγουδιού με τη Μαρία Λεκάκη με συνοδοιπόρο στο πιάνο τη Χριστίνα Αλεξανδρή.

«Πιστοί στο καθήκον, μαζεύουμε σχολικά είδη για το Κοινωνικό μας Φροντιστήριο», αναφέρεται στην σχετική ανακοίνωση και προστίθεται ότι «ο Σύλλογος Αποφοίτων Ελληνογαλλικής Σχολής Χανίων ανακοινώνει για τους φίλους της Αλκυόνης Παπαδάκη ότι θα διαθέτει πούλμαν που θα αναχωρήσει από τα Δικαστήρια.

Για δηλώσεις συμμετοχής στα τηλέφωνα 28210-96183 ή 28210-89825 ή 6973541872 (με την ευγενική υποστήριξη της Τυποβιβλιοχαρτεμπορικής Πελεκανάκη)» καταλήγει η ανακοίνωση.

ΣΤΙΣ 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Παρουσίαση του βιβλίου “Μια ανάσα μόνο”

Εκδήλωση για την παρουσίαση του νέου μυθιστορήματος του συγγραφέα Πολυχρόνη Κουτσάκη “Μια ανάσα μόνο” θα πραγματοποιηθεί αύριο Κυριακή στις 6:30μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων.

Το βιβλίο παρουσιάζουν οι φιλόλογοι Μαρία Γαλανάκη, Εύα Μαζοκοπάκη, Δέσποινα Μαρκουλάκη.

Δραματοποιημένα αποσπάσματα του βιβλίου θα παρουσιαστούν από μαθητές λυκείου. Θα ακολουθήσει συζήτηση του

συγγραφέα με το κοινό.

Την εκδήλωση διοργανώνουν η Περιφέρεια Κρήτης - Περιφερειακή Ενότητα Χανίων, η Ένωση Πνευματικών Δημιουργών και οι εκδόσεις Πατάκη, σε συνεργασία με το φροντιστήριο “Πρωτοπορία”.

ΑΠΟ ΤΟ Κ.Π.Δ. ΛΕΝΤΑΡΙΑΝΩΝ

Δημιουργικό εργαστήρι κατασκευών με θέμα την Ανοιξη

Το Κέντρο Παιδικής Δημιουργίας Λενταριανών του Δημοτικού Οργανισμού Κοινωνικής Πολιτικής και Παιδείας (Δ.Ο.ΚΟΙ.Π.Π.) του Δήμου Χανίων θα πραγματοποιήσει δημιουργικό εργαστήρι κατασκευών με θέμα την Ανοιξη, σήμερα Σάββατο στις 11μ.μ., με τη βοήθεια της υπεύθυνης του κέντρου.

ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

“Γεφυρώνοντας πολιτισμούς” από την Κατερίνα Καλογεράκη

Έκθεση φωτογραφίας “Γεφυρώνοντας πολιτισμούς”/ “Bridging Cultures” της Κατερίνας Καλογεράκη λειτουργεί στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Χανίων.

Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι τις 31.3.2016 και θα είναι ανοικτή Δευτέρα έως Σάββατο 9π.μ. - 2μ.μ., Δευτέρα και Πέμπτη 6μ.μ. - 9μ.μ.

κινηματογράφος

ΕΞΩΤΙΚΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ
ΜΑΡΙΓΚΟΛΝΤ 2

ΟΜΟΡΦΗ ΝΙΟΤΗ

ΤΟ ΠΟΡΦΥΡΟ
ΡΟΔΟ ΤΟΥ ΚΑΪΡΟΥ

MATCH POINT

ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ,
ΜΙΑ ΝΥΧΤΑΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ
ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥWINX: ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ
ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

ΑΤΤΙΚΟΝ

(χειμερινό) Τηλ.: 2821027717

Εως και Τετάρτη 22/4
“ΕΞΩΤΙΚΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ
ΜΑΡΙΓΚΟΛΝΤ 2”

Καθημερινά: 8 & 10.15 μ.μ.

Εως και Κυριακή 19/4**“ΟΜΟΡΦΗ ΝΙΟΤΗ”**

Καθημερινά: 8.30 & 10.30 μ.μ.

(Εβδομαδιαίο αφιέρωμα στον
Γούντι Αλεν)**Δευτέρα 20/4****“ΤΟ ΠΟΡΦΥΡΟ ΡΟΔΟ ΤΟΥ**
ΚΑΪΡΟΥ”

Προβολές: 8.30 & 10.30 μ.μ.

Τρίτη 21/4**“MATCH POINT”**

Προβολές: 8.30 & 10.30 μ.μ.

Τετάρτη 22/4**“ΘΛΙΜΜΕΝΗ ΤΖΑΣΜΙΝ”**

Προβολές: 8.30 & 10.30 μ.μ.

ΕΛΛΗΝΙΣ

Τηλ.: 2821051850-1

“ΜΑΧΗΤΕΣ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ 7”

Καθημερινά: 8 και 10.30 μ.μ.

Σαβ./Κυρ.: 5, 8 και 10.30 μ.μ.

“ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ” (μεταγλωτ.)

Καθημερινά: 6.30 μ.μ.

“ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ”

Καθημερινά και Σαβ./Κυρ.: 8.30 και 10.30 μ.μ.

“ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ, ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ”

Καθημερινά και Σαβ./Κυρ.: 8.30 και 10.30 μ.μ.

“ΣΟΝ, ΤΟ ΠΡΟΒΑΤΟ: Η ΤΑΙΝΙΑ”
(μεταγλωτ.)

Σαβ./Κυρ.: 5 μ.μ.

“ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ”
(μεταγλωτ.)

Σαβ./Κυρ.: 5 μ.μ.

“ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ”

Καθημερινά και Σαβ./Κυρ.: 8.30 και 10.30 μ.μ.

“ANNIE” (μεταγλ.)

Καθημερινά και Σαβ./Κυρ.: 6.30 μ.μ.

STER CINEMAS
(ΜΕΓΑ PLACE)

Τηλ.: 2821057757-8-9

“ΤΟ ΦΥΤΟ”

ΑΙΘ. 1 Σάββατο 18/4: 9.30 μ.μ.

“CAVEWOMAN”

ΑΙΘ. 1 Τρίτη 21/4 και Τετάρτη 22/4: 9.15 μ.μ.

“ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ”

ΑΙΘ. 3 Καθημερινά: 10.30 μ.μ.

“ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ”

ΑΙΘ. 3 Καθημερινά: 8.15 μ.μ.

ΑΙΘ. 1 Πέμπτη, Κυριακή, Δευτέρα: 10 μ.μ.

“ΟΙ ΜΑΧΗΤΕΣ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ 7”

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά: 7 και 10 μ.μ.

“ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ”

ΑΙΘ. 1 Πέμπτη, Κυριακή, Δευτέρα: 7.30 μ.μ.

“WINX: ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ
ΩΚΕΑΝΟΥ”

ΑΙΘ. 2 Σαββατοκύριακο: 5.30 μ.μ.

“ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ”

ΑΙΘ. 3 Σαββατοκύριακο: 6 μ.μ. (μεταγλωτ.)

“ΜΠΟΜΠ ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΚΗΣ:
ΕΞΩ ΑΠ' ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΟΥ”

ΑΙΘ. 1 Κυριακή: 5.45 μ.μ.

“ΓΝΩΡΙΖΩ ΚΑΙ ΣΕΒΟΜΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΟΥ”

Ξενάγηση στα Ταμπακαριά

Ξενάγηση στα Ταμπακαριά θα πραγματοποιηθεί αύριο Κυριακή στο πλαίσιο του προγράμματος δωρεάν ξεναγήσεων “Γνωρίζω και σέβομαι την πόλη μου”, που υλοποιεί ο Δήμος Χανίων, με τη συνεργασία της Αρχαιολογίας, τουριστικών και άλλων φορέων του τόπου.

Την ξενάγηση θα πραγματοποιήσει ο αρχιτέκτονας, Ζαχαρίας Πιστόπουλος, ενώ ως σημείο συνάντησης έχει οριστεί η Πλατεία Ελενας Βενιζέλου, Χαλέπα. Οικία - Μουσείο Ελευθερίου Βενιζέλου. Ωρα συνάντησης 11π.μ.

ΣΤΟ ΝΕΩΡΙΟ ΜΟΡΟ

Παρουσίαση βιβλίου του Λευτέρη Ζούρου

Η παρουσίαση του βιβλίου “Σε αναζήτηση σκοπού σε ένα κόσμο χωρίς σκοπό - Σκέψεις για μία ρεαλιστική ηθική” (Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης), του Λευτέρη Ζούρου, θα γίνει την Τετάρτη 29 Απριλίου στις 8:30μ.μ. στο Νεώριο Μόρο.

Θα μιλήσουν ο Γιώργος Καμβυσέλης συγγραφέας, ο Γιάννης Βουρδουμπάς καθηγητής εφαρμογών στο Τμήμα Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος του ΤΕΙ Κρήτης, ο Μανόλης Δαφέρμος αναπληρωτής καθηγητής Επιστη-

μολογίας της Ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και ο συγγραφέας του βιβλίου Λευτέρης Ζούρος, ομότιμος καθηγητής Βιολογίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών.

Την συζήτηση θα συντονίζει ο Γιώργος Καμβυσέλης και η είσοδος είναι ελεύθερη.

Την εκδήλωση διοργανώνουν ο Ιστιοπλοϊκός Όμιλος Χανίων, οι Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης και το Βιβλιοπωλείο “Τυποβιβλιοχαρτεμπορική”.

“Ο ΜΠΑΚΑΛΟΓΑΤΟΣ”

Φιλανθρωπική θεατρική παράσταση

Ο Δ.Ο.ΚΟΙ.Π.Π. του Δήμου Χανίων παρουσιάζει και σήμερα Σάββατο τη θεατρική παράσταση “Ο Μπακαλόγατος” με πρωταγωνιστές μέλη του Κ.Α.Π.Η. Σούδας, των Β' & Γ' Κ.Α.Π.Η. και το προσωπικό του προγράμματος “Βοήθεια στο σπίτι” Σούδας. Η παράσταση θα πραγματοποιηθεί στις 8μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων.

Σκηνοθεσία: Δημήτρης Καλογεράκης.

Η είσοδος θα είναι 2 € και τα έσοδα θα διατεθούν για την κάλυψη των αναγκών των γευμάτων αλληλεγγύης της Δ.Ε. Σούδας. Η παράσταση υλοποιείται με την υποστήριξη της Αντιπεριφέρειας Χανίων.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ “ΚΥΔΩΝΙΑ”

“Ο Ελευθέριος Βενιζέλος στη Βουλή των Ελλήνων”

Συνεχίζονται από την Εταιρεία Θεάτρου “Μνήμη” στο θέατρο “Κυδωνία” (Υψηλαντών 12, Χανιά) οι παραστάσεις με το έργο “Ο Ελευθέριος Βενιζέλος στη Βουλή των Ελλήνων την Ανοιξη του 1932”, σε συνδιοργάνωση με το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών “Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος”, με αφορμή τη συμπλήρωση των 150 χρόνων από τη γέννηση του μεγάλου πολιτικού.

Τη σκηνοθεσία της παράστασης, την προσαρμογή των κειμένων και την ερμηνεία του ρόλου του Ελευθερίου Βενιζέλου έχει αναλάβει ο Μιχάλης Βιρβιδάκης. Βοηθός σκηνοθέτη Ρίτα Μαρτσάκη και Αιμίλιος Καλογεράς, βίντεο παράστασης Σταύρος Ψυλλάκης, σκηνικά και κοστούμια Ξανθής Κόντου, συνθέσεις ήχων Δημήτρης Ιατρόπουλος, φωτισμοί Μαρία Μπαλαντίνου και Γιώργος Πέντες. Παραστάσεις θα δοθούν σήμερα Σάββατο, ώρα έναρξης 9:30μ.μ. και αύριο Κυριακή (απογευματινή), ώρα έναρξης 8μ.μ., ενώ θα συνεχίζονται μέχρι και την Κυριακή 31 Μαΐου κάθε Παρασκευή και Σάββατο στις 9:30μ.μ. και τις Κυριακές απογευματινή στις 8μ.μ. Γενική είσοδος 12 ευρώ.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.Κ.

Θεατρικές παραστάσεις

Ολοκληρώθηκε και φέτος ο 8ος κύκλος μαθημάτων του Παιδικού Θεατρικού Εργαστηρίου, ενός θεσμού που ξεκίνησε το Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Κρήτης τον Νοέμβριο του 2007.

Στο φετινό Πρόγραμμα Θεατρικής Παιδείας και Δράσης συμμετείχαν 130 παιδιά, ηλικίας από 6 έως 17 ετών, τα οποία έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον και ζήλο για τις γνώσεις που τους παρέχει το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κρήτης, γύρω από το θέατρο και τη ζωή. Είμαστε περήφανοι για την προσπάθεια τους. Τα μικρότερα παιδιά, με υπεύθυνη την κα Νεκταρία Σαραβελάκη, θα παρουσιάσουν την εργασία τους στο Βενιζέλειο Ωδείο Χανίων το Σάββατο 25 Απριλίου (σε ένα ανοιχτό μάθημα), ενώ τα μεγα-

λύτερα παιδιά με υπεύθυνο τον κ. Λεωνίδα Μανωλικάκη, ξεκίνησαν ήδη να παρουσιάζουν τις εργασίες τους, (βασισμένες σε αυτοσχεδιασμούς λόγου των παιδιών, κείμενα των παιδιών καθώς και αποσπάσματα από γνωστά θεατρικά έργα Ελλήνων και ξένων συγγραφέων).

Ηδη έχουν παρουσιαστεί: Τμήμα Δημοτικού “Το στοιχειωμένο σπίτι”, Τμήμα Γυμνασίου “Απλά... άνθρωποι” και “Η ιστορία... της ιστορίας”. Οι παραστάσεις συνεχίζονται ως εξής:

- Σάββατο 18 Απριλίου και Κυριακή 19 Απριλίου (ώρα 8μ.μ.) Τμήμα Λυκείου “Πρόβα generale” Βενιζέλειο Ωδείο Χανίων.
 - Παρασκευή 24 Απριλίου και Κυριακή 26 Απριλίου (ώρα 9μ.μ.) Τμήμα Λυκείου “Οι γυναίκες με τ' άσπρα”.
- Η είσοδος είναι ελεύθερη.

ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Μουσικο-πολιτισμική συνάντηση

■ Της Χορωδίας Αγίου Φραγκίσκου Ελβετίας και της Χορωδίας Χανίων

ΓΙΑΝΝΑ ΜΑΡΟΥΛΟΣΗΦΑΚΗ

Μία μοναδική χορωδιακή συνάντηση με τη συμμετοχή της Χορωδίας Αγίου Φραγκίσκου Ελβετίας και της Χορωδίας Χανίων, θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν όσοι παραβρεθούν την Τετάρτη 22 Απριλίου και ώρα 8μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων. Σ' αυτή τη μουσική και πολιτισμική συνέντευξη τα δύο συγκροτήματα θα ερμηνεύσουν έργα: A. Vivaldi, J. Haydn καθώς και Ελβετών και Ελλήνων συνθετών.

Η φιλοξενούμενη χορωδία της Ελβετίας διευθύνει η Χανιώτισσα Χρυσούλα Περάκη και των Χανίων ο Γιάννης Μεντζελόπουλος.

Συμμετέχουν οι: Δέσποινα Δρακάκη (σοπράνο), Νίκος Περάκης και Μαρία Κουτουλάκη (πιάνο) καθώς και σύνολο εγχόρδων.

Η εκδήλωση πραγματοποιείται υπό την αιγίδα της Χορωδίας Χανίων και της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, ενώ η είσοδος για το κοινό είναι ελεύθερη.

Όπως επισημαίνει μιλώντας στις "διαδρομές" ο κ. Γιάννης Μεντζελόπουλος, η μουσική αυτή συνάντηση με τη χορωδία Αγ. Φραγκίσκου Ελβετίας, θα είναι μοναδική εμπειρία για τη Χορωδία Χανίων. Συνάντηση - προσθέτει - που είναι στους στόχους της χορωδίας μας, η συνεργασία δηλαδή με άλλα συγκροτήματα και καλλιτέχνες.

«Η πρόσκληση γι' αυτή τη συναυλία από τη χορωδία του Αγ. Φραγκίσκου έγινε διπλά αποδεκτή, μιας και τη διευθύνει η εξαιρετική μουσικός και φίλη Χρυσούλα Περάκη. Η από κοινού ερμηνεία χορωδιακών έργων είναι και για τα δύο συγκροτήματα μια ευκαιρία επικοινωνίας μια πρόκληση σύζευξης των δύο διαφορετικών πολιτισμών, μια πολιτιστική μέθεξη. Κοινός παρανομαστής η άδολη αγάπη για τη χορωδιακή μουσική, το πάθος για την πληρέστερη

ερμηνεία των μουσικών έργων, ο σεβασμός για την τέχνη», τονίζει ακόμη ο κ. Μεντζελόπουλος, και καταλήγει: «Στη συναυλία της Τετάρτης θα είναι μαζί μας και η Δέσποινα Δρακάκη (σοπράνο), ο Νίκος Περάκης και η Μαρία Κουτουλάκη (πιάνο), ο Δημήτρης Βακάκης (κρητική λύρα), νέοι καλλιτέχνες με συνεχή παρουσία και προσφορά όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό.

Στους δίσκετους χρόνους που βιώνουμε η επένδυση στον πολιτισμό είναι η καλύτερη απάντηση στην απογοήτευση και την ηττοπάθεια, μήνυμα αισιοδοξίας για το αύριο, ελπίδα για τους νεότερους, άνεμος δημιουργίας για την πόλη μας», σημειώνει ο ίδιος.

“ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ”

Από την πλευρά της η κα Χρυσούλα Περάκη επισημαίνει στις "διαδρομές" ότι «η συναυλία της Τετάρτης είναι μια μουσική συνέντευξη δύο χορωδιών: Της Χορωδίας Χανίων και της Ελβετικής Χορωδίας του Αγίου Φραγκίσκου. Δύο διαφορετικές κουλτούρες ενώνουν τις διαφορετικές ιδιοσυγκρασίες τους, τα διαφορετικά πολιτιστικά σταυροδρόμια τους επιλέγοντας σαν κοινό τόπο έκφρασης τη μουσική και δείχνουν πως η μουσική συνενώνει, ξεπερνά τα σύνορα της πολιτισμικής "διαφορετικότητας". Ένα μουσικό ταξίδι που επιβεβαιώνει

Η Χορωδία Αγίου Φραγκίσκου, Rapperswil, Ελβετία.

Η Χορωδία Χανίων.

πως οι άνθρωποι αισθάνονται, αντιλαμβάνονται με τον ίδιο τρόπο τον ρυθμό της μουσικής, τον τόνο της και το χόρωμά της».

Η κα Περάκη ανέφερε ακόμη ότι «την Τετάρτη 22 Απριλίου και ώρα 8μ.μ. θα τραγουδήσουμε στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων έργα από την καθολική εκκλησιαστική παράδοση όπως τη Λειτουργία του J. Haydn, το Gloria του A. Vivaldi, ελβετικά και ελληνικά τραγούδια. Ιδιαίτερη θέση στη βραδιά θα έχει η καινούργια σύνθεση του Γ. Μεντζελόπουλου πάνω σε στίχους του Λουδοβίκου των Ανωγείων, "Ασκήσεις κάνω στα φτερά μου" για σόλο φωνή, μεικτή

χορωδία και μουσικό σύνολο. Η διάρκεια της συναυλίας θα είναι περίπου μία ώρα και η είσοδος είναι ελεύθερη. Εξάλλου την Πέμπτη 23 Απριλίου στις 7μ.μ. η χορωδία του Αγίου Φραγκίσκου με τους σολίστες και τη συνοδεία του μουσικού συνόλου θα ερμηνεύσει μέρος του προγράμματός της στη Λειτουργία της Καθολικής Εκκλησίας Χανίων (με ελεύθερη επίσης είσοδο για το κοινό)».

Τέλος, η κα Χρυσούλα Περάκη εξέφρασε τις θερμές της ευχαριστίες στην Περιφερειακή Ενότητα Χανίων και στη Χορωδία Χανίων υπό τη δ/ση του μάστρου και δασκάλου της Γ. Μεντζελόπουλου για

την οργάνωση αυτής της μοναδικής συναυλίας, καθώς και στην Καθολική Εκκλησία Χανίων και στον μουσικό Νίκο Περάκη για τη στήριξη αυτής της μουσικής συνέντευξης. Σημειώνεται ότι η κα Χρυσούλα Περάκη είναι καθηγήτρια κλασικού τραγουδιού και υπεύθυνη για παιδικές/νεανικές χορωδίες στο Ωδείο της Ζυρίχης (Musikschule Konservatorium Zürich). Παράλληλα διευθύνει τις χορωδίες της Εκκλησίας St. Franziskus στο Rapperswil (Καντόνι St. Gallen) και τη Σχολή τραγουδιού (Singschule Herz Jesu Wiedikon) στη Ζυρίχη. Για δωδέκατη συνεχή χρονιά, στο πλαίσιο σεμιναρίων της

Η Χρυσούλα Περάκη.

καλοκαιρινής Ακαδημίας στην Αρόζα (Musik-Kurswochen Arosa), παραδίδει μαθήματα φωνητικού συνόλου. Παράλληλα με την Μουσικο-παιδαγωγική της δραστηριότητα διευθύνει πολλές συναυλίες χορωδιών και παίρνει μέρος σαν σολίστ (Mezzo Soprano) σε συναυλίες δυτικής εκκλησιαστικής μουσικής και μουσικής Δωματίου. Η Χρυσούλα Περάκη γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Χανιά. Την αγάπη της για τη χορωδιακή μουσική, την ενέπνευσε η μητέρα της Μαρία Τρουλάκη, που ήταν καθηγήτρια Μουσικής των σχολικών της χρόνων.

Τα πρώτα μαθήματα πιάνου τα πήρε σε ηλικία 5 μόλις χρόνων στο Βενιζέλειο Ωδείο από τον Γιώργο Καλούτση. Η Χρυσούλα Περάκη είναι διπλωματούχος Ανώτερων Θεωρητικών, πιάνου, τραγουδιού, δ/ση Χορωδίας και Εκκλησιαστικής Μουσικής. Το ακούραστο ενδιαφέρον της για τη λειτουργία της ανθρωπίνης φωνής είναι το κίνητρό της για συνεχή έρευνα. Αυτή την περίοδο κάνει μια μετεκπαίδευση με θέμα τη δ/ση παιδικών χορωδιών στην Ανώτατη Ακαδημία της Ζυρίχης (Zürcher Hochschule der Künste). Ζει στο Winterthur της Ελβετίας μαζί με τις δυο της κόρες.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ

Μιούζικαλ στο Ωδείο

Το μιούζικαλ του Andrew Lloyd Webber: "Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat" θα επαναληφθεί για δύο παραστάσεις σήμερα Σάββατο και αύριο Κυριακή στις 8μ.μ. στο Βενιζέλειο Ωδείο. Όταν το έργο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά τον Φεβρουάριο είχε εξαιρετική επιτυχία και η επανάληψη γίνεται κατ' απαίτηση πολλών που δεν πρόλαβαν να το δουν.

Το έργο ανεβαίνει σε διασκευή του Γιώργου Καλούτση για αφηνητή, σολίστες, τρίφωνη Παιδική Χορωδία και πιάνο, με σκηνοθεσία του Λεωνίδα Μανωλικάκη, σκηνικά του Γιάννη Μαρκαντωνάκη και κοστούμια της Μούκη Τσουρουνάκη.

Τη διδασκαλία και διεύθυνση χορωδίας έκανε ο Γ. Καλούτσης, ενώ πιανίστας και βοηθός διευθυντού είναι ο Νίκος Περάκης.

Η είσοδος είναι ελεύθερη με προαιρετική προσφορά.

ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

Παζάρι Βινυλίου

Ανταλλακτικό παζάρι δίσκου (βινυλίου) οργανώνεται στα Χανιά σήμερα Σάββατο από τις 11 το πρωί έως τις 10 το βράδυ στην πλατεία Μητροπόλεως Χανίων, στον ιδιωτικό εξωτερικό χώρο του ξενοδοχείου "Βιλελμίνη". Στην ανακοίνωση των οργανωτών αναφέρεται:

«Εδώ και επτά χρόνια το 3ο Σάββατο του μηνός Απριλίου, εορτάζεται παγκοσμίως η Ημέρα του Δίσκου Βινυλίου και των Ανεξάρτητων Δισκοπωλείων. Πρόκειται για μια γιορτή της μουσικής, ένας φόρος τιμής στον δίσκο βινυλίου, το μέσο στο οποίο έχει κατ' εξοχήν αποθηκευθεί και διανεμηθεί παγ-

κοσμίως η τέχνη της μουσικής και που εδώ και 100 και πλέον χρόνια παραμένει το μέσο αναφοράς για τους σοβαρούς μουσικόφιλους και συλλέκτες, παρά την επέλαση των ψηφιακών μέσων.

Η ομάδα "ΠΙΚΑΠ ΔΕ ΒΙΝΥΛ" διοργανώνει για πρώτη φορά στην πόλη μας, σε συντονισμό με την παγκόσμια μου-

σική κοινότητα και αγορά, εορτασμό της ημέρας αυτής με τις παρακάτω εκδηλώσεις:

- Ανταλλακτικό παζάρι δίσκου.
- Τοποθέτηση πικάπ και DJing από συλλέκτες και DJs που θα καλύπτουν πλήρως το μουσικό γίγνεσθαι, από την κλασική και παραδοσιακή μουσική έως την πειραματική και το hip-hop.
- Ζωντανά μουσικά δρώμενα.
- Μουσικές καρέκλες - παιδικό δρώμενο.

• DJ SET αποκλειστικά με δίσκους σε διάφορα νυχτερινά κέντρα της πόλης σήμερα Σάββατο.

Αφορμή

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

yannis.kalo@gmail.com • no14me.blogspot.gr/

Ο Κύκλος

» Dave Eggers (μτφρ. Ιλάνειρα Διονυσοπούλου, εκδόσεις Κέδρος)

Η Μεί είναι ένας τυχερός άνθρωπος. Δεν ήταν πάντα, ή τουλάχιστον δεν το ένωθε, καθώς ήταν εργασιακά εγκλωβισμένη σε μια δημόσια υπηρεσία, στη μικρή πόλη που γεννήθηκε και μεγάλωσε, αντιμέτωπη με τον χειρότερο εχθρό κάθε ανθρώπου με φιλοδοξίες: τη γραφειοκρατία. Μετά τις σπουδές της στο Κάρλτον, γεγονός που αποτελούσε εξαίρεση για τους συνονήλικούς της, αναγκάστηκε να επιστρέψει, με την ουρά στα σκέλια, να δεχτεί την ευκαιρία της μονιμότητας, και να βαλτώσει. Τότε, πάνω που κάθε ελπίδα έμοιαζε απατηλή, εμφανίστηκε η Άνν, φίλη της από το πανεπιστήμιο για να της κάνει μια απίστευτη προσφορά: να δουλέψει για τον Κύκλο! Ποιος θα μπορούσε άραγε να αρνηθεί μια τέτοια προοπτική; Κανείς!

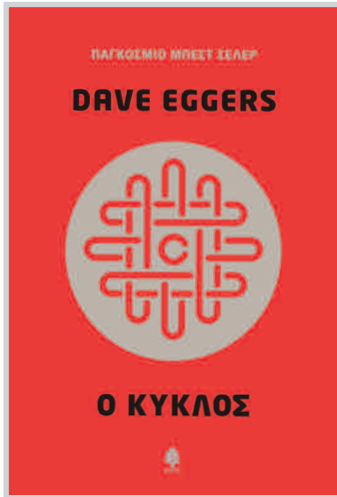
Ο Τάε επινόσε το αρχικό σύστημα, το Ενοποιημένο Σύστημα Λειτουργίας, το οποίο συνδύασε οτιδήποτε διαδυστυχώς μέχρι τότε ήταν χωρισμένο και τσαπατσούλικό -τα προφίλ των χρηστών στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα συστήματα πληρωμής τους, τους πολλαπλούς κωδικούς, τους λογαριασμούς ηλεκτρονικής αλληλογραφίας, τα ονόματα χρηστών, τις προτιμήσεις, όλα τα εργαλεία και τα ενδιαφέροντά τους. Ο παλιός τρόπος -νέα συναλλαγή, νέο σύστημα για κάθε τοποθεσία, για κάθε αγορά- ήταν σαν να μπαίνεις σε διαφορετικό αμάξι για κάθε διαφορετική δουλειά. «Δεν πρέπει να έχουμε ογδόντα εφτά διαφορετικά αμάξια», είπε αργότερα, αφού πρώτα το σύστημά του κατέκτησε το δίκτυο και τον κόσμο.

Αυτή ήταν η αρχική ιδέα, όλα σε ένα. Και ο Κύκλος άρχισε να μεγαλώνει και να καλύπτει κάθε οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα σε παγκόσμιο επίπεδο, από την κοινωνική δικτύωση μέχρι τον εμποισμό άλλων πλανητών.

Πλέον, με τεράστιες κτηριακές εγκαταστάσεις, εφοδιασμένες με υπερσύγχρονες και ποικίλες υποδομές, και πάνω από δέκα χιλιάδες παθιασμένους εργαζόμενους, ο Κύκλος αποτελεί το όνειρο κάθε ανθρώπου με φιλοδοξίες. Η Μεί δεν πιστεύει τα όσα αντικρίζει, σίγουρα υπήρχαν φήμες και άρθρα παντού σχετικά με τον Κύκλο, αλλά είναι πάντα διαφορετικό να είσαι αυτόπτης μάρτυρας, και όχι μόνο, η Μεί αποτελεί πια μέρος αυτού του κόσμου. Ενθουσιασμένη και αποφασισμένη να μην αφήσει την ευκαιρία αυτή να χαθεί, δίνει τον καλύτερό της εαυτό για να αποδείξει πως μπορεί να ανταποκριθεί σε ό,τι και αν της ζητηθεί, να συμβάλλει στην περαιτέρω ανάπτυξη του Κύκλου, αφήνοντας πίσω της το τμήμα εξυπηρέτησης πελατών και ακολουθώντας το δρόμο της ανέλιξης μέχρι τέλους. Όλα πάνε πρίμα! Αλλά για πόσο;

Υπάρχουν, πιστεύω, εκεί έξω, αρκετοί συγγραφείς που επιχειρούν να γράψουν το μεγάλο μυθιστόρημα αναφορικά με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Ο Κύκλος του Eggers αποτελεί σίγουρα ένα από τα σημαντικότερα -προς το παρόν τουλάχιστον- δείγματα της θεματικής αυτής. Σε ένα μέλλον σχεδόν σύγχρονο, μια εταιρεία, ο Κύκλος, συνδυάζει στοιχεία διάφορων εταιρειών, γνωστών και υπαρκτών, σε ένα μεγάλο και πολύμορφο οργανισμό που στοχεύει να περιβάλει το σύνολο των δραστηριοτήτων, ένα πανίσχυρο μονοπώλιο.

Ο Eggers επιχειρεί κάτι μεγάλο και φιλόδοξο, με το αποτέλεσμα αναπόφευκτα να διαθέτει θετικά και αρνητικά στοιχεία, όμως ως σύνολο μάλλον καταφέρνει να αποδώσει το αρχικό όραμα του συγγραφέα, μέσα από ένα ογκώδες μυθιστόρημα με γλώσσα ταυτοχρόνα απλή αλλά και με εξειδικευμένη ορολογία, με στοιχεία ήδη γνωστά αλλά και επινοημένα από τον συγγραφέα, μια ιστορία αναμενόμενη μέσα στο

χάος της καθημερινότητας στον Κύκλο. Ο Eggers καταφέρνει να απαλύνει τις αδυναμίες του μυθιστορήματος, εντάσσοντάς τες στην εξίσωση, για παράδειγμα ο πλασιασμός που κουράζει τον αναγνώστη, όσο κουράζει και τη Μεί, αποτυπώνει το δαιδαλώδες σύστημα λειτουργίας του Κύκλου και αποτελεί τελικά αναπόσπαστο μέρος της αναγνωστικής εμπειρίας. Και η απλή γλώσσα, που λειτουργεί τόσο ως αντίβαρο στην απαραίτητη ορολογία, όσο και ως κατάλληλος τρόπος ξενάγησης του αναγνώστη στον μεγάλο κόσμο που χτίζει ο Eggers. Και τέλος τα κλισέ, απαραίτητα για το στήσιμο της ιστορίας και την ανάδειξη της δεδομένης υπερβολής που χαρακτηρίζει τη δυστοπική λογοτεχνία.

Δεν ξέρω αν ο Κύκλος θα μπορούσε να θεωρηθεί το 1984 της εποχής μας, αυτό θα το δείξει ο χρόνος, πρόκειται όμως για ένα αρκετά ενδιαφέρον μυθιστόρημα, που, ακόμα και αν νιώσεις πως δεν σου μαθαίνει κάτι καινούργιο ή πως σε κάποια σημεία υπερβάλλει, εντούτοις μάλλον θα αναγνωρίσεις στοιχεία και συμπεριφορές της ψηφιακής εποχής που διανύουμε, ένας, έστω και επιφανειακός, συλλογισμός στην ταχύτατη επέκταση του διαδικτύου στην καθημερινότητα.

Στεφάνι από ασπάλθαθο

Σόφη Θεοδωρίδου

Εκδότης: Ψυχογιός

Μια όμορφη καλοκαιρινή μέρα του 1939, η Κασσιανή κρυφοκοιτάζει πίσω απ' την κουρτίνα της κάμαράς της το άγνωστο παλικάρι που σιγοπίνει τον καφέ του στην αυλή των γειτόνων τους, δίχως να υποψιάζεται ότι είναι ο άντρας που θα σφραγίσει τη ζωή της. Η δεκαπεντάχρονη κοπέλα ασφυκτιά στην επαρχία, στη σκιά του αυστηρού ιεροκήρυκα πατέρα της. Ο δεκαοκτάχρονος Λυκούργος, απ' την άλλη, οραματίζεται το μέλλον του στο πανεπιστήμιο της πρωτεύουσας. Τους δυο νέους θα ενώσει ένα εφηβικό φιλί και μια βάρβαρη τιμωρία. Θα τους χωρίσουν οι δικές τους επιλογές κι η Ιστορία. Στα χρόνια που τους περιμένουν η Κασσιανή θα υποχρεωθεί να επωμιστεί βάρη που δεν της έπρεπαν. Αντιμέτωπη μ' ένα κράτος εχθρικό θα αισθανθεί συχνά ότι σταυρώνεται για λάθη εκείνου κι ότι το στεφάνι που κάποτε της φόρεσε είναι φτιαγμένο απ' τον αγκαθωτό ασπάλθαθο, που χρησιμοποιούν στον τόπο της για φράχτη ή για προσάναμμα.

Οι νόμοι των συνόρων

Θέρκας Χαβιέρ

Εκδότης: Πατάκης

Μια συγκλονιστική ιστορία για την αγάπη και τους δύσκολους έρωτες, την εξαπάτηση και τη βία, την αφοσίωση και την προδοσία, για τα άλυτα αινίγματα και την αναπάντεχη εκδίκηση. Το καλοκαίρι του 1978, ενώ η Ισπανία πασχίζει ακόμα να απαλλαγεί από τα κατάλοιπα του φρανκικού καθεστώτος και να εδραιώσει τη δημοκρατία, τα κοινωνικά και ηθικά σύνορα φαίνονται πιο πορώδη από ποτέ. Ένας έφηβος, ο Ιγνάθιο Κάνιας, γνωρίζει τυχαία τον Γαλανομάτη και την Τέρε, δύο συνομήλικούς του παραβάτες, και αυτή η συνάντηση θα αλλάξει για πάντα τη ζωή του. Τριάντα χρόνια αργότερα, ένας συγγραφέας αναλαμβάνει να γράψει ένα βιβλίο για τον Γαλανομάτη, που έχει μετατραπεί σε μύθο της νεανικής παραβατικότητας στα χρόνια της μεταπολίτευσης. Αναζητώντας την αλήθεια για τη ζωή του Γαλανομάτη, όμως, θα ανακαλύψει μια άλλη αλήθεια, αναπάντεχη και οικουμενική, που μας αφορά όλους. Μέσω μιας ξέφρενης αφήγησης που διαβάζεται απνευστί το μυθιστόρημα ξεδιπλώνει την απρόβλεπτη πολυπλοκότητά της κάτω από μια διάφανη επιφάνεια.

Κάθε στιγμή μετράει

Λίζα Τζένοβα

Εκδότης: Λιβάνης

Λυρικό όσο και τρομακτικό, το μυθιστόρημα “Κάθε Στιγμή Μετράει” αποτελεί μια συγκινητική αλλά ρεαλιστική αποτύπωση της ζωής, μιας διακεκριμένης καθηγήτριας, η οποία μαθαίνει ότι πάσχει από Αλτσχάιμερ και συνειδητοποιεί στην πορεία ότι η αξία της δε μετριέται απλά από την ικανότητά της να θυμάται. Η Αλίζ Χάουλαντ είναι περήφανη για τη ζωή που οικοδόμησε με σκληρή δουλειά. Στα πενήντα της, είναι καθηγήτρια γνωστικής ψυχολογίας στο Χάρβαρντ και διεθνούς φήμης γλωσσολόγος, παντρεμένη με έναν επίσης φημισμένο βιολόγο, μητέρα τριών ενήλικων παιδιών. Όμως, όταν έρχεται αντιμέτωπη με ολοένα και συχνότερα περιστατικά αμνησίας και έντονο αποπροσανατολισμό, μια τραγική διάγνωση αλλάζει τη ζωή της -καθώς και τη σχέση της με την οικογένειά της και τον υπόλοιπο κόσμο...

Η “ύπουλος θωπεία” Εηλλάδα και ξένοι, 1821-1940

Λένα Διβάνη

Εκδότης: Καστανιώτης

Τι σημασία είχε για ένα μικρό εσωστρεφές βαλκανικό κράτος σαν την Ελλάδα, που βίωσε τραυματικά και ξενοφοβικά τον 19ο αιώνα, η θριαμβευτική ίδρυση του πρώτου διεθνούς διακρατικού οργανισμού και η πολυπλόκαμη ανάδυση του διεθνούς παράγοντα μετά τον Πρώτο παγκόσμιο πόλεμο; Πώς αντέδρασαν η κοινωνία και ο κρατικός μηχανισμός σε κάθε τι “εισαγόμενο” - όχι μόνο στις πολιτικές και οικονομικές δουλείες αλλά και στις ιδέες, στις οργανώσεις, στις πολιτικές πρωτοβουλίες, στα κοινωνικά κινήματα, στις τεχνολογικές εξελίξεις; Ο κόσμος μεταβαλλόταν δραματικά, πόση όμως αλλαγή μπορούσε να απορροφήσει η Ελλάδα και γιατί; Και για ποιους λόγους ήταν διαχρονικά και μονόπλευρα στραμμένη με δέος αλλά και μίσος ταυτόχρονα στη Δύση, αδιαφορώντας για τους γείτονές της; Γιατί εν τέλει ήταν και παραμένουν αντίπαλοι η Ελλάδα και οι “ξένοι” από το 1821 μέχρι τις μέρες μας; Ειδικά σήμερα τα ερωτήματα αυτά χρειάζονται επείγοντως νέες απαντήσεις...

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΠΡΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Επιστημονική διημερίδα

για την Κρήτη και τον Πολιτισμό της

Επιστημονική διημερίδα με θέμα την Κρήτη και τον Πολιτισμό της διοργανώνουν οι Σχολικοί Σύμβουλοι της 2ης Περιφέρειας Δημοτικής Εκπαίδευσης του Ν. Χανίων και της 69ης Περιφέρειας Προσχολικής Εκπαίδευσης του Ν. Ρεθύμνης, σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων και Ρεθύμνης, την Περιφερειακή Ενότητα Χανίων και τον Δήμο Ρεθύμνης. Θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 14 Μαΐου στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων σε ό,τι αφορά τη Δημοτική Εκπαίδευση και την Παρασκευή 15 Μαΐου στο Σπίτι του Πολιτισμού στο Ρέθυμνο σε ό,τι αφορά την Προσχολική Εκπαίδευση.

Στη διημερίδα μπορεί να πάρει μέρος με ανακοίνωσή του κάθε εκπαιδευτικός, εν ενεργεία ή συνταξιούχος, που έχει ασχοληθεί με το θέμα ή που έχει

εκπονήσει κάποιο σχετικό πρόγραμμα. Η ενδεικτική θεματική της διοργάνωσης είναι η ακόλουθη:

Γλωσσικές ιδιαιτερότητες, Μορφές λόγου, Ιστορία και ιστορικά μνημεία, Γεωγραφία, Θρησκεία, Μουσική και τραγούδι, Πανίδα και χλωρίδα, Τέχνη, Φυσική Αγωγή, Λαογραφία, Παραγωγή και επικοινωνίες.

Όσοι θα ήθελαν να συμμετάσχουν με εισήγηση ή με παρουσίαση σχετικού προγράμματος θα πρέπει να αποστείλουν ηλεκτρονικά περίληψη, της δημοτικής εκπαίδευσης στον σχολικό σύμβουλο Χάρη Στρατιδάκη (strharis@yahoo.gr) και της προσχολικής εκπαίδευσης στη σχολική σύμβουλο Μαρία Μπαδιερίτακη (mabadierit@gmail.com) μέχρι τις 19 Απριλίου 2015 ή να επικοινωνήσουν απευθείας μαζί τους στα τηλέφωνα 6974026196 και 6932890854.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ

«Δείχνεις την πραγματικότητα που συχνά είναι σκληρή και τραγική αλλά μετά έρχεται ένα λυρικό, ονειρικό κομμάτι που σε βγάζει από τη δύσκολη κατάσταση. Πετάει λίγο η ψυχή. Αλλωστε δεν μπορείς να έχεις την ψυχή να σέρνεται μόνο, είναι ανάγκη να τις δώσεις φτερούγες». Με αυτά τα λόγια περιγράφει η Αλκυνόνη Παπαδάκη τις πρώτες ύλες με τις οποίες πλάθει τις ιστορίες της. Ρεαλισμός και λυρισμός. Και πάντα ένα παράθυρο για να ταξιδέψει η ψυχή του αναγνώστη, «να σηκώσει λίγο το κεφάλι του, να πάρει μια αναπνοή», όπως λέει η ίδια.

ΑΛΚΥΟΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ:

«Πρέπει να δίνουμε στην ψυχή φτερούγες»

Λίγο πριν η Χανιώτισσα συγγραφέας βρεθεί στον γενέθλιο τόπο της, τα Χανιά, για την παρουσίαση του καινούριου της βιβλίου με τίτλο “Τα χελιδόνια θα ξανάρθουν” (εκδ. Καλέντης) που θα πραγματοποιηθεί την ερχόμενη Τρίτη στις 8:30 το βράδυ στο Καφέ “Κήπος”, οι “διαδρομές” μίλησαν μαζί της για το νέο της συγγραφικό πόνημα, τη γραφή, τους χαρακτήρες της αλλά και τη σχέση της με την Κρήτη, στην οποία θα επιστρέφει πάντα για να ξαναφύγει...

Στο νέο σας βιβλίο ο τίτλος περιέχει κάτι το αισιόδοξο. Είναι παρηγορητικό να σκέφτεται κανείς ότι -όπως κι αν έρθουν τα πράγματα- “Τα χελιδόνια θα ξανάρθουν”...

Ξεκίνησα αυτό το βιβλίο με αυτή την αισιόδοξία γιατί ήθελα κι εγώ κάτι να αισθανθώ αισιόδοξη. Μάλιστα αποφάσισα τον τίτλο του βιβλίου πριν ακόμα γράψω την ιστορία. Ολοι πάντως το νιώθουν έτσι. Σαν ένα μήνυμα αισιοδοξίας που το έχουμε απόλυτη ανάγκη στις μέρες μας.

Στα γραπτά σας συναντά κανείς τον ρεαλισμό και σκληρές πτυχές της ζωής αλλά συγχρόνως δίνετε στον αναγνώστη και το αντίδοτο, το όνειρο και την παραμυθία. Πού βρίσκει κανείς την ισορροπία ανάμεσα σε αυτά τα δύο στοιχεία;

Αυτά τα δύο στοιχεία είναι τα εργαλεία μου. Η ισορροπία νομίζω έρχεται από μόνη της επειδή και στα δύο αυτά στοιχεία, τον ρεαλισμό και τον λυρισμό, έχω εντρυφήσει πολλά χρόνια. Αυτή πάντως η σχέση που λες χαρακτηρίζει τα γραπτά μου. Κι αυτό αρέσει και στον κόσμο.

Δείχνεις την πραγματικότητα που συχνά είναι σκληρή και τραγική αλλά μετά έρχεται ένα λυρικό, ονειρικό κομμάτι που σε βγάζει από τη δύσκολη κατάσταση. Πετάει λίγο η ψυχή. Αλλωστε δεν μπορείς να έχεις την ψυχή να σέρνεται μόνο, είναι ανάγκη να τις δώσεις φτερούγες...

Μετά από 17 βιβλία η πέννα κυλάει με μεγαλύτερη σιγουριά πάνω στο χαρτί;

Σε βεβαίω καθόλου. Κάθε φορά νομίζω ότι είναι η πρώτη φορά. Επειδή γράφω σαν να βλέπω κινηματογραφικές εικόνες έχω πάντα την ίδια αγωνία αν μεταφέρω αυτές τις εικόνες στο χαρτί ζωντανές. Να είναι οι λέξεις σπαρταριστές, να μην είναι ο λόγος χάρτινος. Υπάρχει λοιπόν πάντα το άγχος του πρωτάρη. Πολλοί νομίζουν ότι πλέον μπορώ να γράφω με μεγαλύτερη ευκολία αλλά δεν ισχύει αυτό.

Οι μυθιστορηματικοί πρωταγωνιστές σας είναι άνθρωποι καθημερινοί, αντιήρωες θα λέγαμε...

Τους χαρακτήρες μου τους έχω μελετήσει καλά πριν τους απλώσω στο χαρτί. Και μέσα από αυτούς γράφω αυτό που φαίνεται αλλά αναλύω αυτό που δεν φαίνεται, που είναι στην πίσω πλευρά. Κάποιος μου έλεγε ότι κάνω μαγνητική τομογραφία. Ομως αυτό είναι όλη η γοητεία. Δεν περιγράφω απλώς, προσπαθώ να καταγράψω γεγονότα και χαρακτήρες και γι’ αυτό ψάχνω πολύ πριν αρχίσω ένα βιβλίο. Μελετώ τους ήρωές μου, την ψυχολογία τους ακόμα και τον τρόπο ομιλίας τους προκειμένου να αποτυπωθεί καθαρά ο χαρακτήρας τους. Αλλιώς δεν έχει νόημα, αλλιώς δεν γίνεται πειστικός ένας χαρακτήρας.

Ένα βιβλίο είναι πετυχημένο όταν κάνει τον άηλο να σηκώσει κεφάλι του, να πάρει μια αναπνοή και να κάνει ένα ταξίδι στην ψυχή του.

Ο καθένας, δηλαδή, δυνητικά θα μπορούσε να έχει μια θέση στις λογοτεχνικές σελίδες σας; Δεν υπάρχουν αντι-λογοτεχνικά θέματα και πρόσωπα για εσάς;

Ακριβώς έτσι. Ο καθένας μπορεί όχι μόνο να βρει μια θέση αλλά να βρεθεί σε πρώτο πλάνο. Είναι όλοι οι άνθρωποι εξίσου σημαντικοί.

Φαντάζομαι ότι κάθε μυθιστορηματικό πρόσωπο που δημιουργείτε μέχρι να βρει τη θέση του στα βιβλία σας ζει και αναπνέει μέσα στη σκέψη σας. Πότε έρχεται η στιγμή που εγκαταλείπετε τους ήρωές σας;

Για ένα διάστημα μετά το τέλος του βιβλίου τους κουβαλάω ακόμα μαζί μου. Μετά τους αφήνω. Ελάχιστοι είναι όσοι δεν μπόρεσα να αφήσω. Όπως για παράδειγμα οι Κατερίνες, τα δύο μικρά κοριτσάκια από ένα διήγημα στις “Κάργες” που με κυνηγούσαν και ήθελαν κι άλλο. Ετσι προέκυψε το βιβλίο “Τι σου είναι η αγάπη τελικά” που είναι η συνέχεια αυτών των παιδιών.

Μπαίνετε στον πειρασμό να επιστρέψετε και σε κάποιον άλλο χαρακτήρα και να του δώσετε μια δεύτερη ευκαιρία;

Ναι, έχω μπει στον πειρασμό. Και στο τελευταίο βιβλίο όλοι μου λένε «δεν θα μας πεις τι έγινε μετά με την Ολάνθη; Ετσι την παράτησες;». Εχω αφήσει ένα μικρό παράθυρο και γι’ αυτή την ηρωίδα.

Η κρίση των τελευταίων χρόνων έφερε μαζί της πολλή δυστυχία. Τι αλλάζει για την τέχνη αλλά και έναν λογοτέχνη μέσα σε μια τέτοια συνθήκη;

Αλλάζει ο τρόπος που βλέπουμε τον δι-

πλανό μας. Νομίζω έχουμε γίνει λίγο πιο άνθρωποι. Αλλά και από την τέχνη ζητάει κανείς να είναι πιο μέσα στη σημερινή πραγματικότητα και τα γεγονότα. Ετσι το προηγούμενο βιβλίο μου ήταν μέσα στη σημερινή πραγματικότητα αλλά ξεκίνησε από θυμό και αγανάκτηση για όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας, ενώ στην περίπτωση του τελευταίου βιβλίου αναζήτησα την αισιόδοξία.

Θυμάμαι σε μια παλαιότερη συζήτησή μας είχα ρωτήσει τι πρέπει να εξασκεί καθημερινά ένας συγγραφέας και μου είχατε απαντήσει: «Να είναι μέσα στη ζωή».

Αυτό πιστεύω πάντα. Να είσαι μέσα στη ζωή και δίπλα στον άνθρωπο. Δεν μπορείς να γράψεις πίσω από μια βιτρίνα γιατί δεν θα είναι αληθινά αυτά που γράφεις και δεν θα βρουν τόπο στην ψυχή του άλλου να κατασταλάξουν.

Αντίθετα ένα βιβλίο είναι πετυχημένο όταν κάνει τον άλλο να σηκώσει κεφάλι του, να πάρει μια αναπνοή και να κάνει ένα ταξίδι στην ψυχή του. Αν δεν το κάνει αυτό δεν ωφελεί σε τίποτα, την άλλη στιγμή το έχεις

ξεχάσει.

Να συμπεράνω από αυτό ότι επιλέγετε να γράφετε “εν θερμώ”;

Όταν γράφω βρίσκομαι σε μια πυρετώδη κατάσταση και δεν αρχίζω να γράφω εάν δεν έχω να πω κάτι και να βγάλω το βάρος που κουβαλάω από όσα έχω δει κι έχω μαζέψει.

Από τον τρόπο που μου μιλάτε για τη συγγραφή αισθάνομαι ότι δεν την αντιμετωπίζετε σαν δουλειά. Είναι έτσι;

Δεν τη βλέπω σαν δουλειά, ποτέ δεν την είδα σαν δουλειά και ούτε πρόκειται. Το ίδιο θα έκανα ακόμα και αν δεν ζούσα από τα βιβλία μου. Πολύ θα ήθελα να χαρίζω τα βιβλία μου αλλά δυστυχώς αυτό δεν γίνεται.

Τι είναι λοιπόν η συγγραφή για εσάς;

Είναι τρόπος ζωής. Είναι συνέχεια του εαυτού μου.

Θεωρώ ότι οι άνθρωποι που γράφουν, λογοτέχνες και ποιητές, έχουν μια λοξή ματιά απέναντι στην πραγματικότητα που τους δίνει τη δυνατότητα να μετουσιώνουν σε δημιουργικότητα αυτά που συμβαίνουν και που εμείς, όλοι οι υπόλοιποι, συνήθως προσπερνάμε. Ηθελα να σας ρωτήσω τη γνώμη σας για τις σχολές δημιουργικής γραφής. Πιστεύετε ότι οι λογοτέχνες εκπαιδεύονται;

Καταρχήν πρέπει να υπάρχει ένα ταλέντο στην τέχνη. Από εκεί και πέρα το ταλέντο καλλιεργείται με την άσκηση. Ειλικρινά δεν ξέρω κατά πόσο μπορεί να βοηθήσει μια σχολή. Δεν κάνει κακό, όμως δεν μπορείς να σπουδάσεις συγγραφέας. Μπορείς να γίνεις καλύτερος ή να μάθεις κάποια πράγματα. Ομως δεν μπορείς να γίνεις καλλιτέχνης χωρίς να το έχεις μέσα σου.

Μετά από τόσα χρόνια ενασχόλησης με τη γραφή τι είναι αυτό που έχετε κερδίσει περισσότερο;

Αυτό που αισθάνομαι ότι έχω κερδίσει είναι να καταλαβαίνω περισσότερο τους ανθρώπους και να αισθάνομαι πιο κοντά τους. Ασκούμαι να διαβάζω την ανθρώπινη ψυχή και να μην κρίνω αλλά να κατανοώ. Αυτό κέρδισα. Από εκεί και πέρα δεν ξέρω αν είναι λίγο ή πολύ.

Επιστρέψετε την Τρίτη στα Χανιά. Πώς θα περιγράφατε τη σχέση σας με τον γενέθλιο τόπο;

Η Κρήτη είναι μέσα μου, την κουβαλάω. Κάθε φορά που έρχομαι στην Κρήτη γεμίζω τις μπαταρίες μου και αισθάνομαι πιο δυνατή.

Η Κρήτη είναι κομμάτι της ψυχής μου, δεν μπορώ και δεν θέλω να τη βγάλω. Είναι ο τόπος που πάντα επιστρέφω για να πάρω δύναμη και να ξαναφύγω.

Η βιβλιοπαρουσίαση

Η παρουσίαση του βιβλίου της Αλκυόνης Παπαδάκη “Θα ξανάρθουν τα χελιδόνια” θα γίνει την Τρίτη 21 Απριλίου στις 8:30μ.μ. στο καφέ “Κήπος”.

Με τη συγγραφέα θα συνομιλήσουν η Μαρία Βούλγαρη, δημοσιογράφος και η Βίκυ Κόλλια, φιλόλογος.

Αποσπάσματα του βιβλίου θα διαβάσει ο ηθοποιός Λευτέρης Μποτονάκης.

Την εκδήλωση διοργανώνουν το βιβλιοπωλείο Πετράκη και οι εκδόσεις “Καλέντη” ενώ η είσοδος είναι ελεύθερη.

Η παρέα που εμπνεύστηκε και κινητοποίησε ολόκληρο το χωριό για την έκθεση παλιάς φωτογραφίας. Από αριστερά η Αναστασία Βολουδάκη, η Αθηνά Ντεϊμεντέ, η Εύα Σφιγκάκη, η Μαριλένα Σγουράκη και η Χριστίνα Πατεράκη.

Χαρά και συγκίνηση προκάλεσε η θέα των φωτογραφιών στους κατοίκους του χωριού και τις οικογένειες που πρόσφεραν τα οικογενειακά κειμήλια που είχαν στη διάθεσή τους.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ

ΣΤΟ ΞΗΡΟΣΤΕΡΝΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Ταξιδεύοντας στον χρόνο με παλιές φωτογραφίες

Μια πρωτότυπη ιδέα - έκθεση που έδωσε αφορμή σε ένα ολόκληρο χωριό να θυμηθεί, να νοσταλγήσει και να συγκινηθεί

Λέγεται ότι οι παρέες γράφουν ιστορία. Αρκεί βέβαια να υπάρχουν καλές ιδέες και πίστη στον σκοπό. Προϋποθέσεις που όπως φαίνεται είχε μια παρέα πέντε νέων γυναικών από το Ξηροστέρني Αποκορώνου όταν αποφάσισε να μετατρέψει το παλιό σχολείο σε χώρο εκδηλώσεων και να παρουσιάσει μια έκθεση παλιών φωτογραφιών που συγκέντρωσε από τα σπίτια των χωριανών. Μια έκθεση που για τους κατοίκους της περιοχής αποτέλεσε αφορμή για ένα νοσταλγικό ταξίδι στο παρελθόν και την ανθρωπογεωγραφία του χωριού, ενώ για τους επισκέπτες της έκθεσης φώτισε πτυχές από τη ζωή στην ύπαιθρο όπως ήταν αυτή πριν από πολλές δεκαετίες.

Η έκθεση ξεκίνησε τη Μεγάλη Τρίτη και ολοκληρώθηκε μετά το Πάσχα, ενώ για την προετοιμασία της χρειάστηκε περίπου ένας μήνας σκληρής δουλειάς από την Αναστασία Βολουδάκη, τη Μαριλένα Σγουράκη, την Αθηνά Ντεϊμεντέ, την Εύα Σφιγκάκη και τη Χριστίνα Πατεράκη αλλά και πολλά άλλα αγόρια και κορίτσια του χωριού που συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της εκδήλωσης.

Κυρίως όμως για να πάρει σάρκα και οστά η έκθεση παλιάς φωτογραφίας στο σχολείο, χρειάστηκαν οι ανοικτές πόρτες που βρήκαν τα κορίτσια στα

σπίτια του χωριού και η αμέριστη προσφορά των ίδιων των χωριανών που δέχθηκαν να μοιραστούν -χωρίς δεύτερη σκέψη- φωτογραφικά κειμήλια και παλιά αντικείμενα που είχαν στη διάθεσή τους.

Κάπως έτσι άρχισε να συγκεντρώνεται ένα μεγάλο σε όγκο υλικό, γεμάτο μνήμες και συναισθηματική αξία, που μεταφέρθηκε στο σχολείο και οργανώθηκε σε ενότητες: τα πορτρέτα, το σχολείο, ο στρατός, τα ζευγάρια, οι γάμοι, οι οικογένειες, οι αγροτικές εργασίες, το καφενείο.

Φωτογραφικά στιγμιότυπα που χρο-

νολογούνται από τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα και φτάνουν μέχρι τα μεταπολεμικά χρόνια. Πρόσωπα οικεία στους ανθρώπους της περιοχής, που συνήθως έχουν απαθανατιστεί από τον φακό σε σημαντικές στιγμές της ζωής τους: άλλοτε λίγο πριν αναχωρήσουν για το μέτωπο κι άλλοτε έτοιμοι να ξεκινήσουν τον κοινό βίο με τον άνθρωπο που παντρεύτηκαν. Πρόσωπα συνήθως ντυμένα... επίσημα όπως επέβαλε τότε η σπάνια τελετουργία της φωτογράφισης, περιστοιχισμένα από συγγενείς και φίλους σε καθιερωμένες "para-

δοσιακές" πόζες ή και σε πιο "φυσικές" στάσεις.

Κι ανάμεσά τους πολλά παλιά αντικείμενα, από τα σύνεργα των παλιών καφενείων, μέχρι παλιά ραδιόφωνα, αγροτικά εργαλεία και αριθμητήρια του μονοθέσιου σχολείου, που παισιώνουν τις φωτογραφίες ανά ενότητα δίνοντας τον δικό τους τόνο στο νοσταλγικό ταξίδι στον περασμένο αιώνα.

Μέσα σε αυτή την ατμόσφαιρα, και συγκεκριμένα πλάι στις φωτογραφίες των κορυφαίων λαϊκών παραδοσιακών μουσικών του χωριού Χαρίλαου

Πιπεράκη (1892-1981) και Μιχάλη Πιπεράκη (1903-1975) που δέσποζαν στο μέσον της αίθουσας του παλιού μονοθέσιου σχολείου, οι "διαδρομές" συνάντησαν 3 από τις πρωτεργάτισσες της έκθεσης για να ξετυλίξουν το νήμα της ξεχωριστής αυτής πρωτοβουλίας.

ΟΛΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΙΑ ΠΑΡΕΑ

«Ολα ξεκίνησαν όταν αποφασίσαμε σαν παρέα να κάνουμε κάτι ώστε να μαζευόμαστε, να βρισκόμαστε πιο συχνά και να γνωριστούμε καλύτερα μεταξύ μας. Ετσι αρχίσαμε να ρί-

Οι φωτογραφίες των κορυφαίων λαϊκών παραδοσιακών μουσικών Χαρίλαου και Μιχάλη Πιπεράκη δέσποζαν στην κεντρική αίθουσα της έκθεσης.

Στην ενότητα του σχολείου συναντούσε ο επισκέπτης, μεταξύ άλλων, παλιά αντικείμενα, όπως το αριθμητήρι, αλλά και μια φωτογραφία των αρχών της δεκαετίας του '50 από το καθηκτικό.

Ξεχωριστή θέση στην έκθεση είχαν οι φωτογραφίες που σχετίζονταν με τον στρατό και που ταξίδευαν τον επισκέπτη σε ταραγμένα χρόνια του περασμένου αιώνα.

χνουμε ιδέες για το τι μπορούμε να κάνουμε», αναφέρει η Αθηνά Ντεϊμέντ και προσθέτει ότι όταν η Αναστασία Βολουδάκη πρότεινε την ιδέα για την έκθεση παλιάς φωτογραφίας κανένας δεν υποψιάζονταν πώς θα εξελίσσονταν τα πράγματα. Ωστόσο -τονίζει συνεχίζοντας η Αθηνά- οι πόρτες του χωριού που χτύπησαν όταν ξεκίνησαν την αναζήτηση για να βρουν το υλικό, ήταν ορθάνοιχτες. Κι αυτό υπήρξε καταλυτικός παράγοντας για να προχωρήσει η πρωτοβουλία.

«Ήταν μια ευχάριστη έκπληξη για τους ανθρώπους που πηγαίναμε να τους ζητήσουμε φωτογραφίες και υλικό. Δεν γνώριζαν τι ετοιμάζαμε και τους βρήκαμε λίγο απροετοίμαστους. Ομως όλο το χωριό, ακόμα και αυτοί που μένουν στα Χανιά, την Αθήνα ή και την Αμερική μας έστειλαν φωτογραφίες με όλη τους την αγάπη», αναφέρει η Αναστασία, ενώ η Μαριλένα Σγουράκη σημειώνει ότι κανένας από όσους συμμετείχαν στην προσπάθεια δεν μπορούσε να φανταστεί πόσο μεγάλος θα ήταν ο όγκος του υλικού που θα μαζεύονταν.

«Η συγκέντρωση των φωτογραφιών και των αντικειμένων έγινε σχεδόν παράλληλα. Παρότι είχαμε πει στους ανθρώπους του χωριού να μας δώσουν κυρίως φωτογραφίες, υπήρξαν περιπτώσεις που έρχονταν μόνοι τους και μας έφερναν παλιά αντικείμενα. Με αυτή την έννοια όλοι οι χωριανοί συμμετείχαν απόλυτα στη διοργάνωση και το στήσιμο της έκθεσης. Χωρίς αυτούς δεν θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει τίποτα», αναφέρουν οι συνομιλήτριες μας.

ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ

Ακολούθησε η οργάνωση του υλικού και το στήσιμο της έκθεσης, ενώ η συγκίνηση των διοργανωτών της έκθεσης συναντήθηκε με εκείνη του κοινού όταν πια η έκθεση άνοιξε τις πύλες της στους χωριανούς: «Τη στιγμή που μαζεύαμε τα πράγματα ήταν τέτοια η αγωνία και το άγχος μας να προλάβουμε να οργανώσουμε το υλικό που δεν μας άφησε να απολαύσουμε το ταξίδι. Αργότερα, όταν άνοιξε η έκθεση και κοιτώντας τις φωτογραφίες μαζί με τους συγχωριανούς και τους δικούς μας ανθρώπους συνειδητοποιήσαμε κι εμείς πόσο σημαντικό ήταν αυτό που κάναμε», σχολιάζει η Αναστασία ενώ μιλώντας για τις αντιδράσεις του κοινού σημειώνει: «Αρχικά επικράτησε η έκπληξη και αμέσως μετά η συγκίνηση. Συγκίνηση γιατί αναγνώριζαν τους γονείς τους, τους θείους τους ή και τους ίδιους σε πολύ μικρή ηλικία και τους έβλεπε ότι ταξίδευαν, έμπαιναν μέσα στη φωτογραφία. Υπήρξαν άτομα που κάθισαν ακόμα και 1,5 ώρα στην έκθεση. Αυτό μας έκανε κι εμάς να αισθανθούμε ότι κάναμε κάτι σπουδαίο».

Η Μαριλένα από την πλευρά της ξεχώρισε δύο στιγμιότυπα: «Γέλασα με τη μητέρα μου που επί ένα μήνα άκουγε για την έκθεση χωρίς να γνωρίζει τι θα δει κι όταν μπήκε στην αίθουσα έμεινε “κάγκελο”. Υπήρξαν όμως και συγκινητικά στιγμιότυπα, όπως εκείνο με μια χωριανή μας που κοίταζε μία προς μία τις φωτογρα-

φίες ανθρώπων που είχε ζήσει από κοντά και την πήραν τα κλάματα, πέφτοντας κάποια στιγμή στην αγκαλιά της Αναστασίας».

Κλείνοντας την κουβέντα μας τις ρωτάω πώς αισθάνθηκαν οι ίδιες για την πρωτοβουλία που πήραν και πώς θα περιέγραφαν τον σκοπό μιας τέτοιας δράσης: «Επρεπε να κάνουμε κάτι για τους ανθρώπους που μας μύησαν να αγαπάμε τον τόπο μας και να τον νιώθουμε δικό μας. Κι αυτοί δεν είναι άλλοι από τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας. Αυτοί μας έπαιρναν το καλοκαίρι στις διακοπές, μας έμαθαν τα έθιμα του χωριού και τις παραδόσεις. Αισθάνομαι λοιπόν ότι είχαμε χρέος να τους ανταποδώσουμε κάτι μέσα από αυτή την εκδήλωση», εξομολογείται η Αναστασία, ενώ η Αθηνά υπογραμμίζει: «Σίγουρα χρειάζονται τέτοιες πρωτοβουλίες τα χωριά μας για να πάρουν ζωή, αλλά τέτοιες πρωτοβουλίες τις χρειαζόμαστε κι εμείς. Η αγάπη που εισπράξαμε, η συμμετοχή του κόσμου και οι ανοιχτές πόρτες που συναντήσαμε μας συγκίνησαν πραγματικά πολύ».

Κάπως έτσι, μέσα από τις αμέτρητες ιστορίες, μνήμες και συναισθήματα που μαρτυρούσαν στους επισκέπτες της έκθεσης οι φωτογραφίες που συγκεντρώθηκαν στα δύο μικρά δωμάτια του παλιού δημοτικού σχολείου, ολόκληρο το Ξηροστέρνι ταξίδεψε για περίπου 1 εβδομάδα πίσω στον χρόνο.

Νέοι και μεγαλύτεροι σε ηλικία μοιράστηκαν αναμνήσεις και συγκινήσεις από το παρελθόν, ενώ ανανέωσαν το ραντεβού τους για την επόμενη δράση που θα “φωτίσει” με έναν άλλο τρόπο το χωριό.

Αρκεί για να συμβεί αυτό μια καλή παρέα και μια καλή ιδέα. Το απέδειξαν άλλωστε πως -όπως λέγεται- οι παρέες είναι εκείνες που γράφουν ιστορία...

Πρόσωπα οικεία στους κατοίκους του χωριού και της ευρύτερης περιοχής προκάλεσαν συγκίνηση στους θεατές της έκθεσης οι οποίοι αναγνώρισαν σε αυτά συγγενείς και φίλους.

Με κάθε επισημότητα οικογένειες του χωριού πόζαραν πριν από δεκαετίες μπροστά στον φωτογραφικό φακό, όταν ακόμα η φωτογραφία αποτελούσε είδος πολυτελείας.

Ψυχαγωγικά στιγμιότυπα άλλων εποχών, μαζί με σκεύη παλιών καφενείων για την επεξεργασία και το ψήσιμο του καφέ, τις παλιές λάμπες και τον μπακιρένιο δίσκο, συνέθεταν την ενότητα του “Καφενείου”.

Τα φωτογραφικά στιγμιότυπα που αποτυπώνουν τη σκληρότητα των συνθηκών δουλειάς στην ύπαιθρο δεν θα μπορούσαν να λείπουν από την έκθεση. Μεταξύ αυτών και ορισμένα στιγμιότυπα με τις γυναίκες που μάζευαν ελιές.

Τον επισκέπτη της έκθεσης υποδέχονταν φωτογραφικά πορτρέτα άλλων εποχών που συχνά διακρίνονταν για την αυστηρότητά τους.

σερφ@ρίσματα

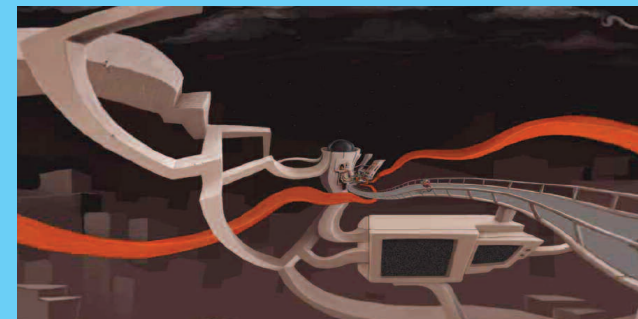
Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΟΥ

Τσίκι τσίκι

www.snapbubbles.com

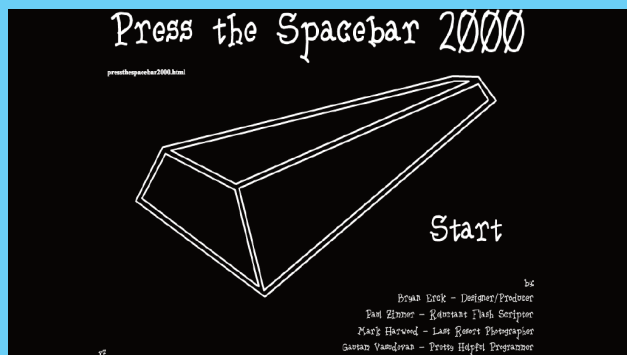
Αυτές οι εθιστικές “φουσκαλίτσες” που περικλείουν τα ευθραυστα αντικείμενα, που τις βρίσκουμε μέσα σε φακέλους και συσκευασίες, αυτές τις φουσκαλίτσες που όποτε και όπου τις πετυχαίνουμε συνήθως τις καταστρέφουμε απολαυστικά μία μία σαν υπνωτισμένοι... Ε, αυτές τις φουσκαλίτσες μπορείτε τώρα να τις “σπάσετε” μέσα από το pc σας, όποτε νιώθετε εκνευρισμένοι, βαριεστημένοι, όποθε θέλετε να χαλαρώσετε, να κάνετε κάτι εντελώς ανούσιο, να σταματήσετε να σκέφτεστε ό,τι σας απασχολεί, να αδειάσετε το μυαλό σας! Το μόνο που χρειάζεται είναι να μπειτε στο site και να ξεκινήσετε τα τσίκι τσίκι. Και όταν το “φύλλο” με τις φουσκαλίτσες τελειώσει, μην ανησυχείτε, μπορείτε να αρχίσετε καινούργιο ξανά και ξανά και ξανά και ξανά....

Οφθαλμαπάτη

http://zoomquilt.org

Μια ατέλειωτη οφθαλμαπάτη, μια εικόνα που δεν σταματά ποτέ, ένα αέναο ταξίδι στο φανταστικό ξεκινά αμέσως μόλις κλικάρετε εδώ. Ουσιαστικά αυτό που γίνεται μετά το κλικ, είναι ότι εμφανίζεται στην οθόνη μια κινούμενη εικόνα, στην οποία “μπαίνετε” μέσω ζουμ και συνεχώς η εικόνα αλλάζει, τα τοπία αλλάζουν, το πραγματικό διαδέχεται το φανταστικό, τα χρώματα εναλλάσσονται, και η αίσθηση είναι από μαγευτική μέχρι... νυσταχτική. Έτσι λοιπόν, για όσους θέλουν να χαλαρώσουν, να αφεθούν και να παρατηρήσουν εικόνες που διαδέχονται η μία την άλλη, εδώ είναι ο τόπος. Αν μάλιστα έχετε πρόβλημα με τον ύπνο, δοκιμάστε το οπωσδήποτε, γιατί μετά από 3 λεπτά παρακολούθησης, το πιθανότερο είναι ότι θα θελήσετε μια σιέστα!

Πόσες φορές;

www.zimm-co.com/PressTheSpaceBar

Πόσες φορές μπορείτε να “χτυπήσετε” το space του υπολογιστή σας μέσα σε 5 δευτερόλεπτα; Σε 10; Σε 15; Αν τα ερωτήματα αυτά νιώσετε πως σας ζητούν βασιανιστικά απάντηση, ή αν απλά θέλετε να αναλωθείτε σε κάτι άσκοπο και άκοπο, τότε κάντε κλικ εδώ και δείτε πόσα “χτυπήματα” καταφέρντε στους παραπάνω χρόνους. Επίσης μπορείτε να προσπαθήσετε να σπάσετε τα προσωπικά σας ρεκόρ, να συναγωνιστείτε με φίλους και συναδέλφους, και γενικότερα να... σκοτώσετε τον χρόνο σας.

(Μέρος Πρώτο)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ*

Φυσιολόγος, με κλίση μάλλον προς την ανθρωπολογία, εφήμερος καθηγητής στο κολέγιο της Γαλλίας, μαχόμενος δημοσιογράφος στο Παρίσι, τις Βρυξέλλες, την Κωνσταντινούπολη, την Αθήνα και τη Νεάπολη, εθελοντής στην επανάσταση της Κρήτης και εκλεγμένος πληρεξούσιος του Κρητικού Λαού, καταζητούμενος στη Γαλλία, την Τουρκία, την Ελλάδα και την Ιταλία εξαιτίας της ανατρεπτικής του δράσης, διοικητής τάγματος κατά τη διάρκεια της πολιορκίας του Παρισιού, στρατηγός και εκλεγμένο μέλος της Παρισινής Κομμούνας, ο Γουσταύος Φλουράνς έζησε, στα τριάντα τρία χρόνια της ύπαρξής του (1838-1871), μια ζωή πολυτάραχη.

Άγνωστος στους περισσότερους Γκουστάβ Φλουράνς, που η παράτολμη δράση του στη Κρητική επανάσταση του 1866 καλύπτεται από την παρασιώπηση και την ιστορική λήθη, δεν έχει σήμερα στα Χανιά ούτε ένα μνημείο, ούτε μια προτομή σε κάποια πλατεία να θυμίζει στους νεότερους την ανιδιοτελή προσφορά του στους αγώνες των Κρητών για την απελευθέρωσή τους από τον οθωμανικό ζυγό. Μόνο σ' ένα δρομάκι στη λαϊκή συνοικία της Νέας Χώρας έχει δοθεί τ' όνομά του², το 1938 μάλιστα, κατά τη διάρκεια της δικτατορίας Μεταξά, που τον “τίμησε” ως φιλέλληνα, αγνοώντας προφανώς πως ο ονειροπόλος αυτός Γάλλος δημοκράτης και σοσιαλιστής του 19ου αιώνα υπήρξε φλογερός μπλανκιστής επαναστάτης³ με διεθνή δράση που: «ήρθε δύο φορές πριν το '70 στην Ελλάδα όχι για να θαυμάσει τις αρχαιότητες της, μα για ν' αγωνισθεί για τις λαϊκές και εθνικές ελευθερίες της...».⁴

Σύμφωνα με τον Κορδάτο: «πν πρώτη φορά ήρθε στα 1864 μαζί με τον άλλον επαναστάτη τον Τσιμπριάνι. Η εκθρόνιση του Οθωνα τον πλέττρισε. Ηρθε ν' αγωνιστεί για την ελληνική δημοκρατία. Πήρε κι' όλας μέρος στις λαϊκές διαδηλώσεις, κι' έβγαλε για λίγες μέρες κ' εφημερίδα άκρων δημοκρατικών αρχών την “Indépendance”».

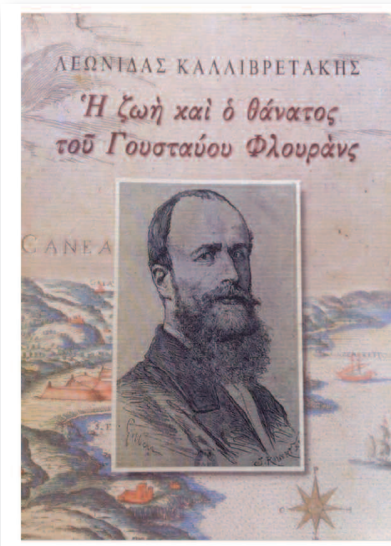
Στα Ιονιακά μαζί με τον Τσιμπριάνη έστησαν οδοφράγματα στην Αιόλου-Ερμού και είχαν η πρωτοπορεία της υπερδημοκρατικής ομάδας που λεγόταν “Εθνικό Κομμιτάτο”».⁵

Αφού έμεινε για λίγο στην Κωνσταντινούπολη, το 1866 πέρασε για δεύτερη φορά στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκε προσωρινά στην Αθήνα, όπου σε λίγο έφθασαν οι φήμες μιας επικείμενης επανάστασης των Κρητών κατά των Οθωμανών.

Φαινομενικά, το 1866, στη Μεγαλόνησο επικρατούσε πouxία, εν αναμονή της εφαρμογής των όρων του σουλτανικού φερμανιού Χαττ-ι Χουμαγιούν του 1856. Όμως, απ' ό,τι φαίνεται, οι μεταρρυθμίσεις επηρέασαν θετικά μόνο τα κέντρα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Στην περιφέρεια, η κατάσταση δεν παρουσίασε σημαντική βελτίωση.⁶

Η φορολογία αντί να ελαττωθεί έγινε περισσότερο δυσβάστακτη, ιδιαίτερα από το 1863 και εξής, που για δεύτερη φορά ανέλαβε καθήκοντα γενικού διοικητή της Κρήτης ο Ισμαήλ πασάς. Συχνές ήταν οι καταδίωξεις, οι φυλακίσεις και οι φόννοι για ασήμαντες ή για ανύπαρκτες αιτίες. Παράλληλα οι προσπάθειες του Ισμαήλ στόχευαν στον αποπλησμό των κατοίκων καθώς και τον διορισμό πιστών οργάνων του στις δημογεροντίες.⁷

Η κατάσταση αυτή οδήγησε στο ξέσπασμα επαναστάσεων στην περιφέρεια της Αυτοκρατορίας που εκδηλώθηκαν με σφοδρό-

Γκουστάβ Φλουράνς:
Εθελοντής στην Κρητική
Επανάσταση του 1866

Εξώφυλλο: Ο Γουσταύος Φλουράνς το 1866 σε γκραβούρα του James Robertson “Η ζωή και ο θάνατος του Γουσταύου Φλουράνς”, του Λεωνίδα Καλλιβετακίη.

τητα στην Κρήτη και την οθωμανική Μακεδονία.⁸

Στην Ελλάδα το λαϊκό αίσθημα ήταν αταλάντευτα με το μέρος των Κρητών, το οποίο εκφραζόταν με συλλαλητήρια.⁹

Την Κυριακή, 25 Μαρτίου 1866 πραγματοποιήθηκε στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου της Αθήνας ένα ακόμη μεγάλο και δυναμικό συλλαλητήριο αλληλεγγύης προς τους Κρήτες. Το απόγευμα της ίδιας μέρας ο Φλουράνς είχε ανακοινώσει πως θα μιλήσει στα γαλλικά στις 5μ.μ. στην πλατεία της Ομόνοιας “περί Ελληνισμού”. Η ελληνική κυβέρνηση, ωστόσο, ενοχλημένη από το φιλελληνισμό του δε δίστασε να απαγορεύσει την ομιλία του.¹⁰

Όταν ο Φλουράνς, επιβλητικός με την πρόωρη φαλάκρα του και την φουντωτή κόκκινη γενειάδα του, επικείμενος να πάρει στη συγκέντρωση τον λόγο, κατέφθασε η αστυνομία, απαγορεύοντάς του να συνεχίσει την ομιλία του διαλύοντας ταυτόχρονα το συγκεντρωμένο πλήθος.

Λίγες εβδομάδες αργότερα αναχώρησε

Η πρώτη μνεία του Γκουστάβ Φλουράνς στις αθηναϊκές εφημερίδες, “Εθνοφύλας”, 10 Μαρτίου 1866 (από το βιβλίο του Λ. Καλλιβετακίη).

για την Κωνσταντινούπολη με στόχο την έκδοση μιας εφημερίδας, και μάλιστα καθημερινής, σε κοσμοπολίτικο περίγυρο, ωστόσο φαίνεται πως ποτέ δεν κατάφερε να πάρει από τις οθωμανικές αρχές την πολυπόθητη άδεια.¹¹

Επίσημη κήρυξη της Κρητικής
επανάστασης και έναρξη των
εχθροπραξιών

Στο μεταξύ στην Κρήτη η επιτροπή που είχε συσταθεί τους πρώτους μήνες του 1866, για να απαιτήσει ριζικές αλλαγές στο νησί, στις 14 Μαΐου του 1866 από την Αγ. Κυριακή, αφού έφτασαν και οι πληρεξούσιοι σχεδόν απ' όλες τις επαρχίες της Κρήτης, υπέγραψε κι έστειλε αναφορά προς το σουλτάνο, από τον οποίο, ανάμεσά στ' άλλα ζητούσε: ανακούφιση από τους υπέρογκους δασμούς και φόρους, τροποποίηση της εκλογής των συμβούλων και των δημογερόντων, ίδρυση δανειστικής Τράπεζας, αναδιοργάνωση των δικαστηρίων, σεβασμό της προσωπικής ελευθερίας και εξασφάλιση πραγματικής ανεξίτηρσας.¹²

Την ίδια μέρα η επιτροπή έστειλε αντίγραφο της αναφοράς και στους τρεις προξένους των ξένων δυνάμεων στα Χανιά.

Επιπλέον, όμως, την επόμενη μέρα, 15 Μαΐου, οι περισσότεροι από τους πληρεξούσιους υπέγραψαν και “μυστικό υπόμνημα” προς τις τρεις Μεγάλες Δυνάμεις προτείνοντας ένα ευρύ φάσμα πιθανών λύσεων, από την παραμονή κάτω από τον ζυγό μιας διαλλακτικότερης οθωμανικής κυριαρχίας ως μια εγγυημένη από τις ξένες Μεγάλες Δυνάμεις αυτονομία και την πλήρη ένωση με την Ελλάδα.

Η αντίδραση των Μεγάλων Δυνάμεων στο υπόμνημα υπήρξε η σιωπή. Μπορεί η Ρωσία να ήταν πιο ευνοϊκή στην εξέγερση των χριστιανών της Κρήτης, ωστόσο δεν θα αναλάμβανε καμία πρωτοβουλία χωρίς την απαραίτητη σύμπραξη των δυτικών Δυνάμεων, οι διαθέσεις των οποίων ήταν αρνητικές. Ιδιαίτερα η Αγγλία ήταν φανατική υπέρμαχος του status quo της ανατολικής Μεσογείου, επειδή τα αποικιακά της συμφέροντα απαιτούσαν την ελεύθερη

Άρθρο για την απαγόρευση της δημόσιας ομιλίας του Φλουράνης, Πρωϊνός Κήρυξ, 19 Μαρτίου 1866 (από το βιβλίο του Λ. Καλλιβρετάκη).

διάβαση προς τις Ινδίες.¹³

Σταθερά αρνητική στην περίπτωση Κρητικής επανάστασης ήταν μάλλον η θέση της τότε ελληνικής κυβέρνησης του Μπενιζέλου Ρούφου. Αλλωστε και ο νέος βασιλιάς Γεώργιος Α΄ είχε γερά προσδεθεί στο άρμα των Μεγάλων Δυνάμεων. Τον Ιούνιο, όμως, με την ανάληψη της εξουσίας από την κυβέρνηση Βούλγαρη-Δεληγιώργη, η ελληνική πολιτική μεταστράφηκε κάπως. Αν και επίσημα ουδέτερη στο Κρητικό ζήτημα, η κυβέρνηση ευνόησε τις επαφές ανάμεσα στην Κρήτη και στην Αθήνα¹⁴. Στις αρχές Αυγούστου 1866 είχαν ήδη συσταθεί δύο επιτροπές, Αθηνών και Σύρου, για την ενίσχυση του Κρητικού αγώνα και την αποστολή των πρώτων εθελοντών, τροφών και πολεμοφοδίων. Η Κρητική επανάσταση ανακηρύχθηκε “επίσημα” στις 21 Αυγούστου του 1866, όταν η “Γενική Συνέλευση των Κρητών” από το χωριό Ασκήφου των Σφακιών κήρυξε επίσημα την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα. Ο Φλουράνης με τηλεγράφημά του προς τον Γάλλο πρόεδρο Θιέρσιο, ζητούσε την προάσπιση των δικαιωμάτων του κρητικού λαού.

Έντονη υπήρξε η αντίδραση της Υψηλής Πύλης που κινήθηκε δραστήρια για την καταστολή της. Η πρώτη μεγάλη νίκη στις συγκρούσεις, ωστόσο, ανήκει στους επαναστατημένους Κρητικούς που στις 31 του Αυγούστου υποχρέωσαν τον τουρκοαιγυπτιακό στρατό να συνθηκολογήσει και να αποσυρθεί από τις Βρύσες Αποκωρώνου με βαρύτατες απώλειες. Παράλληλες πολεμικές επιχειρήσεις συνέβησαν τις τελευταίες μέρες του Αυγούστου και στο Ρέθυμνο, χωρίς αξιόλογα αποτελέσματα, καθώς και στο Ηράκλειο.¹⁵

Στις 30 Αυγούστου 1866 έφτασε στην

Κρήτη ο Μουσταφά πασάς και ανέλαβε τη γενική διοίκηση και αρχηγία του νησιού. Χρησιμοποιώντας υποσχέσεις και απειλές επιδίωξε να πετύχει τη γρήγορη καταστολή της επανάστασης, μα οι χειρισμοί του απορρίφθηκαν από τη Γενική Συνέλευση και οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν στη Μαλάξα (7-11 Σεπτεμβρίου) και στην Κάνδανο (21 Σεπτεμβρίου)¹⁶

Σπουδαιότερη ήταν η επόμενη εκστρατεία του Μουσταφά στην Κυδωνία και τον Αποκόρωνα (27 Σεπτεμβρίου-6 Οκτωβρίου 1866), όπου παρέδωσε στη λεηλασία και την πυρά τα χωριά Λάκκοι, τα Μεσκλά, τον Θέρισο και τους Κάμνους, προξενώντας μεγάλες καταστροφές στην ύπαιθρο.

Στις 8 Οκτωβρίου ο τουρκικός στρατός κατέλαβε το ορεινό χωριό Βάμο στον Αποκόρωνα, ενώ οι επαναστάτες συγκεντρώθηκαν αρκετά νοτιότερα στο χωριό Βαφέ, εναντίον του οποίου βάδισε ο Μουσταφά πασάς στις 12 Οκτωβρίου. Η πρώτη του επίθεση αποκρούσθηκε. Στη συνέχεια όμως έφθασε και δεύτερο τμήμα και οι επαναστάτες άρχισαν να υποχωρούν με αταξία, κυρίως οι εθελοντές που παρέσυραν και τους άλλους.

Η μάχη στο Βαφέ είχε δυσμενέστατο αντίκτυπο στο ηθικό των επαναστατών, που ως τότε δεν είχαν αντιμετωπίσει αποτυχίες, με αποτέλεσμα πολλοί να σκέπτονται ότι τα πάντα είχαν τελειώσει. Ιδιαίτερα οι εθελοντές ζητούσαν ευκαιρία για να επιστρέψουν στην Ελλάδα.¹⁸

Μια τέτοια κρίσιμη συγκυρία θα αποθάρρυνε πολλούς τυχοδιώκτες φιλέλληνες να μεταβούν για τιμές και αξιώματα στην επαναστατημένη Κρήτη, όχι όμως και τον Φλουράνη, που στις 2 Νοεμβρίου με το ατμόπλοιο “Πανελλήνιον” αναχωρούσε από το λιμάνι της Σύρου με προορισμό το Ρέθυμνο.

Μαζί του είχαν επιβιβαστεί ακόμη τετρακόσιοι εθελοντές κάτω από τις διαταγές του συνταγματάρχη Χρίστου Βυζάντιου.

Ο καιρός, όμως, κράτησε το ατμόπλοιο δύο ακόμα μέρες στην Γάρο και στη συνέχεια από τα Κύθηρα ο πλοίαρχος Αγγελικάρας αποφάσισε λόγω των ανέμων, ότι θα έπρεπε να κατευθύνει το πλοίο προς το ακρωτήριο Σπάθα της Κισάμου αντί του Ρεθύμνου.

Οι άνδρες του Βυζάντιου τελικά αποβίβάστηκαν στις 7/11/1866 νοτιοδυτικά της Κρήτης κοντά στο ακρωτήριο Κριού Μέτσω, αρκετά μακριά από τα αρχικά σχέδια των επαναστατών, ενώ την επόμενη άρχισε η πολιορκία της μονής Αρκαδίου από το στρατό του Μουσταφά πασά.

Στη συνέχεια οι εθελοντές κατευθύνθηκαν στο χωριό Πελεκάνος Σελίνου με τα τρόφιμα, τα πολεμοφοδία και το πυροβολικό τους, όπου ο συνταγματάρχης αγνοώντας τις οδηγίες της Αθήνας και τις εκκλήσεις των Ζυμβρακάκη και Κορωναίου να ενωθεί μαζί τους, αποφάσισε να επιτεθεί στο φρούριο του Καστελιού Κισάμου.

Η επιχείρηση ξεκίνησε στις 20/11/1866 αλλά η ισχυρή αντίσταση των Τούρκων μέσα στο πολιορκημένο φρούριο και η παρουσία μιας τουρκικής φρεγάτας που κανονιοβολούσε εύστοχα τις θέσεις των επαναστατών οδήγησε σε μια άσκοπη αιματοχυσία με τον αριθμό των νεκρών κατά τον Π. Πρεβελάκη να ξεπερνά τους δέκα¹⁹, ενώ κατ’ άλλους να στοιχίζει τη ζωή σε 50 Κρητικούς επαναστάτες.²⁰

Τότε μόνο ο φιλόδοξος Βυζάντιος πήρε την απόφαση να εγκαταλείψει το σχέδιό του και να ενωθεί με τα σώματα των Ζυμβρακάκη και Κορωναίου.

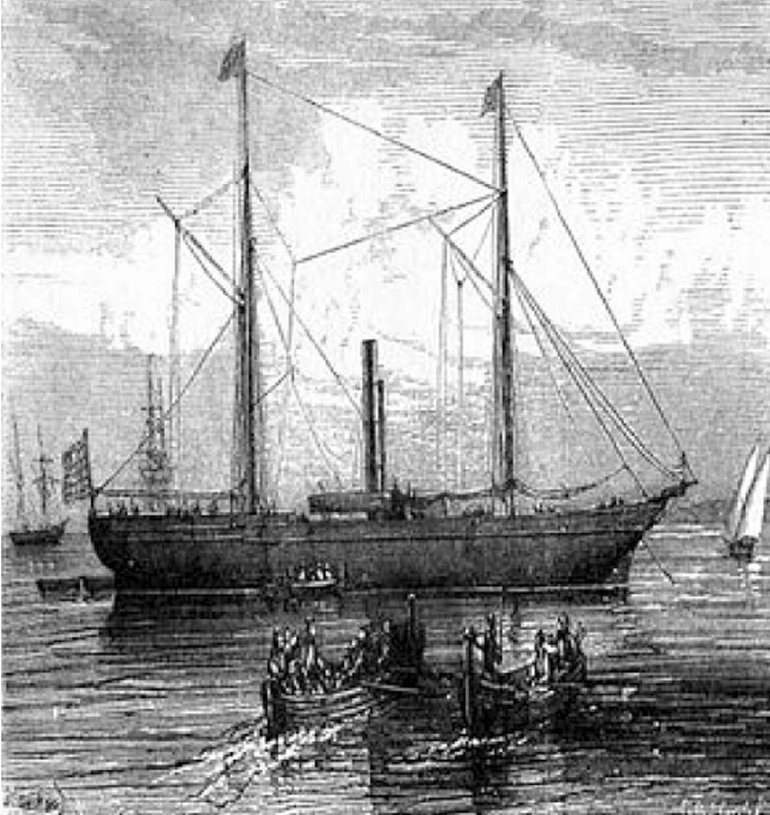
Η μάχη του Καστελιού Κισάμου αποτέλεσε το βάπτισμα του πυρός για τον Φλουράνη. Ο ίδιος έναν μήνα αργότερα θα περιγράψει ως εξής την εμπειρία του αυτή: «Πήρα, στις 2 Δεκεμβρίου [v.η.] στο Καστέλι Κισάμου, τα πρώτα μου πολεμικά μαθήματα, μέσα σε βροχή από οβίδες και βόμβες που μας έριχνε μια τουρκική φρεγάδα. Δίπλα μου, ένας άνθρωπος σκοτώθηκε, ένας άλλος τραυματίστηκε θανάσιμα. Εφερα πίσω μαζί μου από τη μάχη τα τέσσερα μέλη μου και το μυαλό μου, σώα και αβλαβή».²¹

Στην πραγματικότητα ο Φλουράνης έδειξε στη μάχη αυτή μεγάλη παλικάρια και διορίστηκε από τον Βυζάντιο αξιωματικός του επιτελείο του.²²

**Το επόμενο Σάββατο:
“Σκληραγωγία εν Κρήτη”
(Μέρος Δεύτερο)**

*εκπαιδευτικός Δ.Ε.,
negreponte2004@yahoo.gr

Ο Λακκιώτης οπλαρχηγός Χατζημικαήλς Γιάνναρης (1831–1916), υπήρξε σύντροφος του Φλουράνη στο οροπέδιο του Ομαλού. «Κοιτάξατε την έκφραση των οφθαλμών του», θα γράψει γι’ αυτόν ο Φλουράνης. «Δεν θα δυνηθίτε να συλλαβίτε ούτε μίαν ταπεινήν σκέψιν, ούτε εν ποταπόν αίσθημα, ούτε μίαν προδοσίαν εν τη γενναία ταύτη ψυχή. Η φωνή του είναι γλυκεία και αρμονική... Υψηλόν παράστημα, μαύρη και πυκνή γενειάς, μέτωπον ευρύ και ευφυές, ιδού ποίος είναι ο ήρως ούτος μετά του οποίου, το ελπίζω, θα έλθωμεν να σας συναντήσωμεν μίαν ημέραν εις τας Αθήνας, μετά την πλήρη απελευθέρωσιν της πατρίδος του»¹⁷.

Το “Πανελλήνιον” (ατμόπλοιο) σε ξυλογραφία της εποχής.

Γκραβούρα της παρισινής επιθεωρήσεως “Ίλουστρασιόν” του 1867, της Ι. Μ. Αρκαδίου. Η ανατίναξη της μονής από τους υπερασπιστές της, στις 9 Νοεμβρίου 1866, για να μην παραδοθούν στους Τούρκους, προτιμώντας τον θάνατο από την αιχμαλωσία και τον εξευτελισμό, προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση στη διεθνή κοινή γνώμη και απέχθεια προς την τουρκική ηγεσία.

Καστέλι Κισάμου.

1. Ο Λεωνίδας Καλλιβρετάκης το 1983 υποστήριξε με επιτυχία τη διδασκαλία του διατριβή στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης με θέμα Gustave Flourens (1838-1871) et la Grèce. Αυτή τη διατριβή μετάφρασε η Αθηνά Βουγιούκα και τύπωσε το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης στην Αθήνα το 1998, για να κυκλοφορήσει ως αυτοτελές βιβλίο με τον τίτλο: “Η ζωή και ο θάνατος του Γουσταύου Φλουράνη”. Πολλές από τις πληροφορίες του άρθρου έχουν αντληθεί από το πολύ καταπονητικό αυτό βιβλίο του Λεωνίδα Καλλιβρετάκη.
2. Το δρομάκι αρχίζει από την οδό Σελίνου και φτάνει μέχρι την Ακτή Παπανικολή.
3. Ο Ωγκύστης Μπλανκί (1805–1881), η πιο ηρωική προσωπικότητα του γαλλικού Σοσιαλισμού του 19ου αιώνα,

καταδικάστηκε κατ’ επανάληψη σε θάνατο, πέρασε το μισό σχεδόν της ζωής του (συνολικά 36 από τα 75 χρόνια της ζωής του) στις φυλακές και υπήρξε ο θεωρητικός συγκεκριμένης επαναστατικής μεθοδολογίας η οποία ονομάστηκε “Μπλανκισμός” και εστιαζόταν στην αιφνιδιαστική ένοπλη κατάληψη της εξουσίας από έναν μικρό κύκλο καλά εκπαιδευμένων επαναστατών.
4. Γιάννης Κορδάτος, Η Παρισινή Κομμούνα - Μνημόσυνα, περιοδικό “ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ”, τεύχος 2, του 1930.
5. Γιάννης Κορδάτος, ο.π.
6. Βλάσης Αγγεζίδης, ΚΡΗΤΗ: Οι επαναστάσεις και η σημασία τους, Ε-ΙΣΤΟΡΙΚΑ, εφημερίδα: Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 12-10-2014.

7. Ιωάννα Διαμαντούρου, Η Κρητική επανάσταση (1866-1869), στην Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Εκδοτική Αθηνών, τόμος ΙΓ΄, Αθήνα 1977, σελ. 253.
8. Βλάσης Αγγεζίδης, ο.π.
9. Γιάννης Χρονόπουλος-ιστορικός, Γεωπολιτική και διπλωματία κατά την επανάσταση του 1866, Ε-ΙΣΤΟΡΙΚΑ, εφημερίδα: Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 12-10-2014.
10. Μ. Μ. Παπαϊωάννου, Η Παρισινή Κομμούνα και η Ελλάδα, εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1995.
11. Λεωνίδας Φ. Καλλιβρετάκης, ο.π., σελ. 54-55.
12. βλ. Ιωάννα Διαμαντούρου, ο.π., σελ. 254.
13. βλ. Ιωάννα Διαμαντούρου, ο.π., σελ. 254-255.
14. βλ. Ιωάννα Διαμαντούρου, ο.π., σελ. 255.

15. Ιωάννα Διαμαντούρου, ο.π., σελ. 257-258.
16. Ιωάννα Διαμαντούρου, ο.π., σελ. 259.
17. “L’ Indépendance Hellénique”, αρ. 49/24/01/1867.
18. Ιωάννα Διαμαντούρου, ο.π., σελ. 260.
19. Π. Πρεβελάκης, Παντέρμην Κρήτη, Αθήνα 1945, σελ. 82-84, 90-91 & Γεώργιος Τσερεβελάκης “Η κρητική Επανάσταση του 1866” Έκδοση Ιστορικά της εφημερίδας ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Αθήνα Νοέμβριος 2011.
21. Επιστολή με ημερομηνία 5 Ιανουαρίου 1867 (v.η) στην “L’ Indépendance Hellénique”, αρ. 48/17/01/1867.
22. Λεωνίδας Φ. Καλλιβρετάκης, ο.π., σελ. 113.
20. Ιωάννα Διαμαντούρου, ο.π., σελ. 262.

παιδότοπος

13ο ΔΗΜ. ΣΧ. ΧΑΝΙΩΝ

Ο Μάνος Κοντολέων στο σχολείο μας

Επιμέλεια:
**ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ**
kakatsakis@sch.grΤο τραγούδι του
Θα Δείξει

Είμαι σκυλάκι όμορφο,
μα δε με αγαπούνε.
Θα Δείξει με βαφτίσανε
δίκως να το σκεφτούνε.

Ενας με θέλει φύλακα,
άλλος για στολιδάκι
και κυνηγό με κάνανε
να πιάσω λαγουδάκι.

Φίλε μου αχ και γαβ γαβ γαβ
δώσε λίγο φαγάκι
και μ' ένα αχ και γαβ γαβ γαβ
αγάπα με λιγάκι.

Πρέπει να τ' αποδείξετε
όλοι πως μ' αγαπάτε
γι' αυτό που είμαι αληθινά
και μη πολυρωτάτε.

Είμαι αξιολάτρευτο,
γλυκούλικο σκυλάκι
στον κόσμο πλέον ξακουστό
το πιο πιστό ζωάκι.

Καλοί μου φίλοι, Καλή Ανάσταση!

Στο πλαίσιο του προγράμματος της φιλαναγνώσιας που εφαρμόζεται την φετινή σχολική χρονιά στα ολοήμερα πιλοτικά σχολεία της πατρίδας μας και η επίσκεψη του διακεκριμένου στον χώρο της παιδικής λογοτεχνίας και όχι μόνο, συγγραφέα Μάνου Καντανολέων λίγες μέρες πριν απ' τις διακοπές του Πάσχα, στο 13ο Δημ. Σχ. Χανίων. Μια επίσκεψη-επισφράγισμα της τριμηνιαίας ενασχόλησης των παιδιών των δυο τμημάτων της Τρίτης τάξης και ενός τμήματος της Δευτέρας, με τα βιβλία του.

Σ' αυτήν την επίσκεψη είναι αφιερωμένος ο σημερινός Παιδότοπος με βάση το πλούσιο φωτογραφικό και άλλο υλικό που μου εστάλη, από τις διασκάλες των παιδιών, τη Σοφία Κλάδου και τη Σοφία Βόλτσου της Τρίτης και την

Ευτυχία Παπαδαντωνάκη της Δευτέρας. Πού και πώς να χωρέσουν όλα όσα έγιναν έτσι όπως έγιναν και κυρίως η χαρά που πήραν τα παιδιά απ' την ενασχόλησή τους με τα βιβλία του Μάνου Κοντολέων, σε μια σελίδα!

Συγχαρητήρια στις δασκάλες, όπως και σ' όλους τους άλλους που δούλεψαν για το πρόγραμμα. Χάριν των παιδιών υπάρχουμε όλοι ως γονείς, ως δάσκαλοι και βέβαια ως συγγραφείς. Το ξέρει καλά και ο Μάνος Κοντολέων αυτό....

Σας χαιρετώ με αγάπη όλους!

Βαγγέλης Θ. Κακατσάκης,
δάσκαλος

Παρακολουθώντας ένα απ' τα δρώμενα.

Με τα παιδιά της Τρίτης.

Συζήτηση με τους γονείς.

Τα Δευτεράκια χορεύουν και τραγουδούν.

Τη Δευτέρα 30 Μαρτίου 2015, λοιπόν, παιδιά της Δευτέρας και Τρίτης τάξης, εκπαιδευτικοί, η διευθύντρια κα Χρύσα Τερεζάκη και ο σχολικός σύμβουλος κ. Μυλωνάκης Αντώνης υποδέχτηκαν τον Μάνο Κοντολέων στην είσοδο του 13ου δημοτικού σχολείου με χειροκροτήματα. Τα παιδιά της Δευτέρας τάξης παρουσίασαν με τη βοήθεια του μουσικού του σχολείου κ. Σαρόγλου Στέργιου ένα τραγούδι που ξεπήδησε μέσα από ένα βιβλίο του Μάνου Κοντολέων "Το πρώτο λουλούδι".

Αφού ολοκλήρωσαν το τραγούδι τους, παρουσίασαν ένα δρώμενο παρμένο από το βιβλίο του κ. Μάνου Κοντολέων "Εγώ και το Ρομπότ μου" με τη βοήθεια της κας Φραγκοπούλου Νίκης, δασκάλας θεατρικής αγωγής και της κας Παπαδαντωνάκης Ευτυχίας, δασκάλας του τμήματος. Ενας ενήλικος αποφασίζει να αγοράσει ρομπότ που θα του κάνει όλες τις δουλειές και αυτός θα έχει την πολυτέλεια να απολαμβάνει τη ξάπλα και την ξεκούραση. Τελικά το

ρομπότ απορρυθμίζεται και απομακρύνεται. Ο ενήλικος βρίσκει παρηγοριά σε ένα αδέσποτο που μπορεί να μην του κάνει δουλειές, όμως, του κρατάει συντροφιά.

Στη συνέχεια ο συγγραφέας ξεναγήθηκε στα έργα των παιδιών που είχαν επιμεληθεί και φροντίσει με πολλή αγάπη. Τα παιδιά μέσα από τα έργα τους ξεδίπλωσαν το ταλέντο τους και τη δημιουργικότητά τους, όπως επισήμανε και ο ίδιος ο συγγραφέας. Επειτα ο κ. Μάνος Κοντολέων απάντησε στις ερωτήσεις των παιδιών, που έπεφταν σαν βροχή καθόλη τη διάρκεια της συνέντευξης που του πήραν οι μικροί μαθητές. Απάντησε με πολλή ειλικρίνεια και αγάπη προς τους μικρούς δημοσιογράφους.

Τέλος υπέγραψε τα βιβλία των μικρών μαθητών που είχαν διαβάσει καθόλη τη διάρκεια του προγράμματος και άλλα που από μόνα τους τα παιδιά είχαν βρει ενδιαφέροντα και τα διάβασαν...

Το απόγευμα της ίδιας μέρας ακολούθησε book-bazar στην είσοδο του σχολείου και μικροί και μεγάλοι είχαν την ευκαιρία να αγοράσουν μεταχειρισμένα βιβλία σε πολύ καλή κατάσταση. Στη συνέχεια ο κ. Μάνος Κοντολέων μαζί με την ψυχολόγο κα Κουράκη συνομίλησε με γονείς του σχολείου μας για τη σημασία της ανάγνωσης παραμυθιών και γενικότερα για τη μεγάλη σημασία της ανάγνωσης λογοτεχνικών βιβλίων. Τονίστηκε στη συζήτηση πως οι γονείς λειτουργούν σαν πρότυπα θετικά προς τα παιδιά τους, αν οι ίδιοι διαβάζουν...

(Β' Τάξη)

Το κουκλοθέατρο των Τριτακίων.

Το ταμπλό του... Ορέστη.

Για να έρθει ο κ. Μάνος Κοντολέων δουλέψαμε τρεις ολόκληρους μήνες με τα βιβλία του. Διαβάσαμε, ζωγραφίσαμε, γράψαμε ιστορίες, ποιήματα, κατασκευάσαμε κούκλες με ανακυκλώσιμα υλικά, παίξαμε κουκλοθέατρο, τραγουδήσαμε... Μοιραστήκαμε όλοι δίκαια τις δουλειές... Για όλα τα βιβλία που διαβάσαμε, φτιάξαμε κι από ένα ταμπλό.

Στις 30 Μάρτη, ο κ. Κοντολέων ήρθε επιτέλους στο σχολείο μας. Παρακολούθησε το κουκλοθέατρο που παίξαμε και του τραγουδήσαμε το τραγούδι του "θα δείξει", που γράψαμε μόνοι μας. Στη συνέχεια τον ξεναγήσαμε στα έργα μας όπου μας είπε πως του άρεσαν πολύ. Στο τέλος μας δόθηκε η ευκαιρία να συζητήσουμε μαζί του και να τον ρωτήσουμε ότι θέλουμε. Εκείνος απάντησε πρόθυμα σε όλες τις ερωτήσεις μας. Στο τέλος μας έγραψε αφιερώσεις και υπέγραψε στα βιβλία που είχαμε αγοράσει. Πέρασαμε υπέροχα. Ήταν μια θαυμάσια εμπειρία.

(Γ' τάξη)

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ

Τα Λαυρεωτικά

Τα “Λαυρεωτικά” (ή Λαυριακά) είναι τα γεγονότα που απασχόλησαν την Ελλάδα από το 1869 έως το 1875 και είχαν σχέση με την παράνομη εκμετάλλευση των εκβολάδων του Λαυρίου από εταιρεία ξένων συμφερόντων. Τα μεταλλεία του Λαυρίου, γνωστά από το 3000 π.Χ., στα χρόνια της κλασικής αρχαιότητας προσέφεραν πλούτο και ισχύ στην Αθήνα. Μετά το τέλος του Πελοποννησιακού Πολέμου, για πολλούς λόγους εκάμφθη η δράση των μεταλλείων μέχρι τον 19ο αιώνα.

Το 1864 τα μεταλλεία παραχωρήθηκαν στον Ιταλό επιχειρηματία Σερπιέρι.

Με δικά του κεφάλαια, αλλά και του γαλλικού οίκου “J. Roux - Fressynet C.E.”, ιδρύεται η εταιρία “Roux-Serpieri-Fressynet C.E.”, η οποία άρχισε την εντατική εκμετάλλευση των μεταλλείων. Τίθενται τεχνηέντως οι βάσεις μιας οικονομικής αυτοκρατορίας με δομή ασυδοσίας αποικιών, με δούλους και αφέντες, με δυνάστες και υπηκόους. Επενδύεται ποσό 15.000.000 δρχ., υψηλότατο για τα χρόνια εκείνα.

Εκτός, όμως, από τα μεταλλεύματα του αργυρούχου μολύβδου και του σιδήρου, τα οποία έναντι των ευτελών χρηματικών ποσών προς το Δημόσιο έπαιρναν το δρόμο για τα κυτήρια της Γαλλίας, της Ιταλίας και της Ολλανδίας, από το 1867 και μετά άρχισε η παράνομη εκμετάλλευση κιλάδων τόνων σκωριών και εκβολάδων, που από την αρχαιότητα είχαν σωριασθεί σε ολόκληρους λόφους και που τώρα ήταν δυνατή η επεξεργασία τους.

Το Δημόσιο υποστήριζε (και ορθώς) ότι σύμφωνα με τον νόμο του 1861 “περί μεταλλείων”, δεν είχαν παραχωρηθεί “οι σκωρίες”, αφού είναι προϊόντα ανθρώπινης εργασίας.

Τα γεγονότα που ακολούθησαν υπήρξαν φοβερά και πρωτάκουστα! Ξεσηκώθηκε θύελλα διαμαρτυριών στην Αθήνα.

Ο Σερπιέρι περιφρονούσε το Ελληνικό Κράτος. Καθυστερούσε τις εισφορές στο Δημόσιο, απαγόρευσε την προσέγγιση οιοδήποτε στο Λαύριο, ανέθεσε την φύλαξη των μεταλλείων στο ληστή Κίτσο, κ.τ.τ.

Η αντιπολίτευση του Επαμεινώνδα Δεληγιώργη, προκειμένου να ζημιώσει και φθείρει την κυβέρνηση του Κουμουνδούρου διαδίδει ότι σε αυτές τις εκβολάδες υπάρχει χρυσάφι! Ανθρωποι του περιφέρονταν στην Αθήνα με μεταλλεύματα στα χέρια τους, ανακατεμένα με χρυσόσκονη. Ο λαός ευκολόπιστος επείσθη ότι στο Λαύριο υπάρχει χρυσός! Η κυβέρνηση Κουμουνδούρου τον Μάιο του 1871, μέσα στον αναβρασμό και στην πολιτική παραζάλη με στοιχεία γελιοδύτητας, υποβάλλει νομοσχέδιο, σύμφωνα με το οποίο οι λαυρεωτικές εκβολάδες και σκωρίες θα διατίθενται πλέον από το κράτος. Η επέμβαση της Γαλλίας και της Ιταλίας υπήρξε θρασυτατή.

Οι προεβόλες της στην Αθήνα επέδωσαν στον Υπουργό των Εσωτερικών κοινή απειλητική διακοίνωση, σύμφωνα με την οποία «οι δύο δυνάμεις ευρεθείσαι εις την ανάγκη θ' αντιτάξουν αλλαχού ή εις το συμβιβαστικόν πνεύμα της ελληνικής κυβερνήσεως τα μέσα προς διάσωσιν των συμφερόντων της ιταλογαλλικής εταιρίας». Η κυβέρνηση Κουμουνδούρου ανατρέπεται και ο Δεληγιώργης αναλαμβάνει την εξουσία. Το εθνικό φιλότιμο κυριαρχεί και όλοι θέλουν να εκδιωχθούν οι Ιταλογάλλοι από το Λαύριο.

Στις 8 Ιουλίου 1872 ο πρωθυπουργός Επαμεινώνδας Δεληγιώργης στην εμπειροστατωμένη έκθεσή του προς το Υπουργικό Συμβούλιο απαντά: «Η εν λόγων εταιρεία καρπούται τον πλούτον του Λαυρίου κυριαρχεί καθ' ημών ούτε καν διοικούντων ένθα αυτή υπάρχει... αδικεί και υβρίζει ημάς...

δεν υπάρχει αφορμή να κατακρίνωσιν ημάς αλλά μάλλον να εκπλαγώσι διά την ανοχή μας οι ξένοι και μόνος εις το έθνος απόκειται ήδη να κρίνη, αν η ανοχή αυτή των κυβερνήσεων εντελώς δικαιολογείται εκ του δυσκόλου των περιστάσεων.»

Ρωσία, Αγγλία και Αυστρία πιέζουν την Ελλάδα να δεχθεί διαιτησία, αλλά η πίεση απορρίπτεται. Φήμες φέρουν τρία πολεμικά πλοία της Γαλλίας να κατευθύνονται στην Ελλάδα, για να επιβάλουν τη λύση με τα τηλεβόλα τους! Ο Υπουργός Εξωτερικών Σπλιωτάκης τηλεγραφεί στον Γάλλο Πρεσβευτή και του τονίζει ότι: «Η Ελλάς δεν θ' απεδέχeto επ' ουδενί λόγω να τεθεί υπό ξενικήν κηδεμονίαν επί της συγκεκριμένης υποθέσεως, έστω και εκβιαζομένη».

Ωστόσο, η απειλή για επιβολή λύσεως με τα όπλα μειώνει την αντίσταση της Ελλάδας, η οποία ετοιμάζεται να δεχθεί έναν υποτελή συμβιβασμό. Εκεί ευρίσκοντο τα πράγματα όταν εμφανίστηκε στο προσκήνιο ο Ανδρέας Συγγρός. Τον Απρίλιο του 1873 η “Roux - Serpieri - Fressynet C.E.” αγοράζεται απ' τον εκπρόσωπο της “Τράπεζας Κωνσταντινουπόλεως” Ανδρέα Συγγρό, αντί 11.500.000 φράγκων, η οποία μετονομάζεται σε “Ελληνική Εταιρεία Μεταλλουργιών Λαυρίου”.

Το ελληνικό κράτος παραχώρησε στην εταιρεία την εκμετάλλευση των σκωριών και των εκβολάδων του Λαυρίου για 99 χρόνια συμμετέχοντας σε ποσοστό 44% στα καθαρά κέρδη, χωρίς όμως να αφαιρούνται τα πρωτεία, η κυριαρχική θέση στην εκμετάλλευση των μεταλλείων του Λαυρίου απ' τον Σερπιέρι, ο οποίος ιδρύει το 1876 την “Compagnie Francaise des Mines du Laurium”, στην θέση Κυπριανός, με έδρα το Παρίσι.

Ο Συγγρός εφαρμόζει ένα μάλλον σατανικό σχέδιο να υπαρπάσει το σύνολο σχεδόν των χρημάτων και των περιουσιών του λαού. Διατηρεί και επιτείνει τις φήμες περί κοιτασμάτων χρυσού και περί αμυθών των θησαυρών του Λαυρίου. Εκδίδει νέες μετοχές προς 200 δρχ. η καθεμιά. Αυτό που ακολούθησε με την μαζική υστερία για γρήγορο πλουτισμό μόνον με τα γεγονότα του Ελληνικού Χρηματιστηρίου της δεκαετίας του 1990 μπορεί να συγκριθεί.

Αγροί, σπίτια, κοπάδια ζώων πωλούνται, χρήματα βγαίνουν από τα μπαούλα, κοσμήματα μεταβιβάζονται μισοτιμής και μετατρέπονται τα πάντα σε μετοχές! Οι φήμες ότι το Λαύριο μετατρέπεται σε νέα... Καλιφόρνια κατάπιαν τους αδαείς.

Σε λίγες ημέρες η αξία της μετοχής φθάνει τις 310 δρχ. Στα έτη 1873-1875 οι πτωχεύσεις σχεδόν τριπλασιάστηκαν. Ο Τύπος σύσσωμος κατακρίνει τον Συγγρό.

Ο Εμμανουήλ Ροΐδης χάνει όλη την περιουσία του και επιτίθεται στο Συγγρό. Ο πλούτος για πρώτη φορά μεταφέρθηκε από τους πολλούς στους λίγους του μεγάλου κεφαλαίου. Χρηματιστήριο φυσικά και δεν υπήρχε. Οι μετοχές πωλούνται στο καφε-νείο “Η ωραία Ελλάς” (Ερμού και Αιόλου και αλλαχού. Στα απομνημονεύματα του Συγγρού βρίσκουμε:

«Ξαφνικά ένα κοινό ανάдео από οικονομικά, και το οποίο μπορούσε συνεπώς εύκολα

Εταιρεία Μεταλλουργιών Λαυρίου 1869.

να παρασυρθεί από λογής καιροσκόπους και κερδοσκόπους, εμπλέκεται σε μια δίνη πολυειδών ψευδαισθήσεων με άμετρες προσδοκίες. Ευκολόπιστοι και καλόπιστοι, αλλά και αφελείς οι Αθηναίοι κυρίως, πιστεύουν ότι είναι δυνατόν μια επιχείρηση αμελημένη εντελώς από την αρχαιότητα να τους λύσει το οικονομικό πρόβλημα και να μετατρέψει από τη μια στιγμή στην άλλη τη χώρα τους σε γη επαγγελίας. Χωρίς να λάβουν υπόψη τους ότι εκείνος που είχε κινήσει όλη την υπόθεση ήταν ένας ξένος επιχειρηματίας, ο οποίος δεν ήταν δυνατόν να ταυτίσει τις προσωπικές του επιδιώξεις από την επιχείρηση με τις προσδοκίες των Ελλήνων.»

Η Εταιρεία καταβαραθρώθηκε. Η λέξη Λαύριο έγινε ταυτόσημη της απάτης. Οι μέτοχοι με λύσσα πολέμησαν τον Δεληγιώργη, ο οποίος από επαναστάτης του 1862 κατάντησε άθυρμα του ξένου κεφαλαίου και χλεύη του λαού. Κατά τον Κυριακίδη «κατεμαυρώθη διά παντός από τον πυκνόν νέφος ασβόλης το εξεγειρόμενον από των εργοστασίων του Λαυρίου...».

1917, 1930, 1977 οι διαδοχικοί σταθμοί της φθίνουσας πορείας των μεταλλείων του Λαυρίου. Στα μεταλλεία αυτά δοκιμάστηκε δεινώς ο άνθρωπος. Οι μεταλλωρύχοι δούλευαν κάτω από απάνθρωπες συνθήκες και σε λίγα χρόνια κατέληγαν, για ν' ακλουθήσουν άλλοι. Η περιοχί γέμισε με σύννεφα μολύβδου και με καρκίνους. Απεργίες έγιναν το 1883, 1896, 1906, 1910, 1919, 1929, 1964. Σ' αυτή του 1896 υπήρξαν νεκροί εργάτες. Η “Εφημερίς” του Κορομπλά σημειώνει: «Οι χωροφύλακες πυροβολούσι εις τον αέρα, οι εργάται αντιπυροβολούσι, ακούοντας ύβρεις, φωναί, κραυγαί, πίπτουσιν βροχηδόν λίθοι, συνεχίζονται οι πυροβολισμοί και η Καμάριζα φαίνεται ως εις εμπόλεμον κατάστασιν». Ισως να ήταν φρόνιμο και διδακτικό στη θέση του αγάλματος του Σερπιέρι που τοποθετήθηκε το 1899 στο Λαύριο, να τοποθετηθεί μια λιτή στήλη αναγράφουσα: «Στα μέρη ετούτα συντρίφτηκε και ευτελίστηκε ο άνθρωπος του Θεού χάριν του πλούτου του Διαβόλου, που τον λένε και πλούσιο”.

Ο Ανδρέας Συγγρός

Ο Επαμεινώνδας Δεληγιώργης

Μετοχή του 1873 της εταιρείας Τα Μεταλλουργεία του Λαυρίου

ΧΑΝΤΜΠΟΛ

Προσπάθεια να μείνουν “ζωντανές” οι ακαδημίες των χανιώτικων ομάδων

Του **ΓΙΩΡΓΟΥ
ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥΔΑΚΗ**

Η γενικότερη εικόνα που παρουσιάζει τα τελευταία χρόνια το χανιώτικο χάντμπολ μόνον καλή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί και έτσι ένα άθλημα με χρόνια παρουσίας σε εθνικές κατηγορίες, το οποίο έχει πολλούς φίλους στον νομό μας, δυστυχώς δείχνει ότι έχει... πάρει την κατηφόρα.

Ε δεδομένη και την ιδιαίτερα δύσκολη οικονομική κατάσταση, είναι κατανοητό ότι μοναδικός τρόπος να σταματήσει αυτή η κατηφορική πορεία είναι η δουλειά στις ακαδημίες, αλλά δυστυχώς και ο τομέας αυτός είναι ιδιαίτερα... παραμελημένος τα τελευταία χρόνια.

Αρνητικό στοιχείο αποτελεί και το γεγονός ότι έχουν μείνει ενεργά μόνον δύο σωματεία, ενώ εδώ και πολύ καιρό δεν διεξάγονται ούτε τοπικά πρωταθλήματα στις μικρές ηλικίες. Αυτό ίσως να είναι και το μεγαλύτερο πρόβλημα, αφού δεν μπορείς να κρατήσεις παιδιά σ' ένα άθλημα δίνοντας τους ως κίνητρο μόνον τις προπονήσεις. Από την άλλη, όμως και με δεδομένο ότι δεν υπάρχει καμιά οικονομική ενίσχυση από την ομοσπονδία ή την πολιτεία, είναι εξίσου δύσκολο να βρεθούν χρήματα για να πάει μια αποστολή σε τουρνουά ή επίσημη διοργάνωση μικρών ηλικιακών κατηγοριών.

Σίγουρα οι ασχολούμενοι με το χάντμπολ στα Χανιά ξέρουν καλά ότι μεγάλο βάρος για την ανασυγκρότηση πέφτει στην υποδομή και έτσι επιδιώκουν με κάθε τρόπο να διατηρήσουν “ζωντανά” τα μικρά ηλικιακά τμήματα.

Μπορεί, λοιπόν, η ομάδα του Γ.Σ. Χανίων να μην ολοκλήρωσε την προσπάθεια στην Α2 χάντμπολ ανδρών και η ΕΑΧ Χανιά να μη συμμετέχει τα δύο τελευταία χρόνια σε

πανελλήνιο πρωτάθλημα γυναικών, όμως και οι δύο σύλλογοι προσπαθούν, κάτω από γενικότερα δύσκολες συνθήκες, να λειτουργούν τις ακαδημίες, προσδοκώντας σ' ένα καλύτερο αύριο στα μεγαλύτερα ηλικιακά τμήματά τους.

Στα τμήματα υποδομής του Γ.Σ. Χανίων ο Ευτύχης Χλωράκης έχει αρχίσει από πέρυσι την προσπάθεια να παραμείνουν σε λειτουργία και πριν λίγο καιρό οι παμπαίδες Β' πήραν μέρος -για πρώτη φορά μετά από τρία χρόνια- σε τουρνουά που έγινε στην Αθήνα.

Στην αμέσως μεγαλύτερη ηλικία, δηλαδή τους παμπαίδες Α', γίνεται ανάλογη προσπάθεια από τον προπονητή Στέλιο Ντουνιαδάκη, με στόχο και η ομάδα αυτή να συμμετάσχει σε τουρνουά (ένα προγραμματισμένο για την εβδομάδα που διανύουμε, αναβλήθηκε την τελευταία στιγμή).

Ο Σύλλογος λειτουργεί και τμήμα παιδών, στο οποίο προπονητής είναι ο Δημήτρης Πουλιδάκης, η ομάδα έχει δηλώσει συμμετοχή στο πανελλήνιο πρωτάθλημα και βρίσκεται εν αναμονή του ορισμού -στα Χανιά- αγώνα μπαράζ με τον Πανελλήνιο, για πρόκριση στην επόμενη φάση.

Όσον αφορά την ΕΑΧ Χανιά, η Νατάσα Οτοβίτς-Φάσουρα προπονεί τα δύο τελευταία χρόνια κορίτσια που ανήκουν στις κατηγορίες παγκορασίδων Α'-κορασίδων, έχοντας κυρίως στόχο την άθληση και την ενασχόληση με το άθλημα. Πάντως

Κάτω η ομάδα παμπαίδων Β' του Γ.Σ. Χανίων του αγωνίστηκε στο τουρνουά “Ελπίδα”, από το οποίο είναι η αναμνηστική φωτογραφία όλων των σωματείων που μετείχαν.

και οι κορασίδες έχουν δηλώσει συμμετοχή στην αντίστοιχη πανελλήνια διοργάνωση και περιμένουν τον ορισμό αγώνα μπαράζ (ελπίζοντας ότι θα είναι εντός έδρας).

Για το τι γίνεται στην υποδομή των δύο Συλλόγων και τα γενικότερα προβλήματα που υπάρχουν, μαςμίλησαν οι τέσσερις προαναφερόμενοι. Όλοι υπογράμμισαν την ανάγκη να βρεθούν λύσεις ώστε να παραμείνει “ζωντανό” το χάντμπολ στα Χανιά, όμως δεν υπήρξε... ομοφωνία όσον αφορά τις προβλέψεις για το αν μπορεί να επιτευχθεί κάτι τέτοιο.

ΕΑΧ ΧΑΝΙΑ

Νατάσα Οτοβίτς-Φάσουρα (υπεύθυνη παγκορασίδων Α' και κορασίδων)

«Φέτος λειτουργούμε μόνο δύο ηλικιακά τμήματα, στα οποία μετέχουν συνολικά περίπου 30 παιδιά. Αυτό των παγκορασίδων Α', αποτελείται από αθλήτριες που έχουν γεννηθεί το 2000 και το 2001 και αυτό των κορασίδων με κορίτσια γεννηθέντα το 1998 και το 1999.

Στη μεγάλη ηλικιακή κατηγορία περιμένουμε τον ορισμό από την ΟΧΕ του αγώνα μπαράζ με την πρωταθλήτρια ομάδα Αθηνών, δηλαδή θα έχουμε πολύ δύσκολη αποστολή στην προσπάθεια για πρόκριση στα τελικά, ενώ στη μικρότερη προβλέπεται να πάρουμε μέρος σε τουρνουά που θα γίνει στην Αθήνα.

Σίγουρα τα πράγματα δεν είναι και πολύ ευχάριστα στο χώρο του χανιώτικου χάντμπολ, το οποίο είναι γνωστό ότι έχει επιτυχημένη και για μεγάλο διάστημα παρουσία σε εθνι-

κές κατηγορίες και των δυο φύλων. Εμείς θέλαμε η ομάδα μας να μην είναι ανενεργή και να μετέχει σε πανελλήνια διοργάνωση και είχαμε το έμφυτο υλικό για να το κάνουμε μ' επιτυχία. Όμως το οικονομικό πρόβλημα είναι αξεπέραστο και δυστυχώς δεν μας επιτρέπει κάτι τέτοιο. Έτσι για δεύτερη συνεχόμενη σεζόν παραμένουμε εκτός αγώνων, αλλά παρόλα αυτά δεν εγκαταλείπουμε το τερνέ.

Τα προαναφερόμενα τμήματα αποτελούνται από κορίτσια που πρωταρχικό στόχο έχουν την άθληση, αλλά επειδή το χάντμπολ είναι γι' αυτά τρόπος ζωής, τους αρέσει να κάνουν προπόνηση μέσω αυτού, χωρίς όμως ν' αποτελεί αυτοσκοπό ο πρωταθλητισμός και η συμμετοχή σ' εθνική κατηγορία. Μακάρι να ήταν διαφορετικές οι συνθήκες και να δινόταν η ευκαιρία στα κορίτσια

Παγκορασίδες και κορασίδες ΕΑΧ Χανιά.

αυτά να παίζουν και αγωνιστικό χάντμπολ, γιατί έχουν ικανότητες, αλλά σε κάθε περίπτωση, το γεγονός και μόνο ότι συνεχίζουν να δραστηριοποιούνται στο άθλημα και ανήκουν

σε μια ηλικία η οποία περιλαμβάνεται σε αυτό που χαρακτηρίζουμε “υποδομή”, είναι ενθαρρυντικό και αποτελεί αισιόδοξο για το μέλλον μήνυμα».

• Είναι 45 χρονών, έχει διατελέσει παίκτρια σε Περιστέρι, Κύδωνα και ΕΑΧ Χανιά, της οποίας έχει -από την ίδρυσή της, το 1998- και την προπονητική ευθύνη.

Στιγμιότυπο από αγώνα των παμπαίδων Β' στο τουρνουά "Ελπίδα".

Παπαϊωάννου, Αναστασάκης και Σκαλιδάκης είναι μέλη της ομάδας παιδών του Γ.Σ. Χανίων.

Παμπαίδες Α' Γ.Σ. Χανίων.

Γ.Σ. ΧΑΝΙΩΝ

Ευτύχης Χλωράκης (υπεύθυνος παμπαίδων Β')

«Από πέρυσι άρχισε μια προσπάθεια με παιδιά που ηλικιακά ανήκουν στους παμπαίδες Β', δηλαδή έχουν γεννηθεί τα έτη 2002-2005, έχοντας βασικό στόχο να τους δοθεί η ευκαιρία συμμετοχής σε κάποια τουρνουά. Κάτι τέτοιο δεν έγινε πέρυσι, όμως φέτος έχουμε ήδη πάρει μέρος στο τουρνουά "Ελπίδα", που έγινε στην Αθήνα και στο οποίο συμμετείχαν άλλες 5 ομάδες. Δώσαμε συνολικά 7 παιχνίδια και πιστεύω ότι η παρουσία μας σε αυτή τη διοργάνωση αποτελεί επιπλέον κίνητρο για τους αθλητές μας ώστε να ασχοληθούν ακόμη περισσότερο με το χάντμπολ. Παρά το γεγονός ότι έχουμε κινηθεί ικανοποιητικά στον τομέα των χορηγιών, δεν είναι δυνατόν να καλύψουμε τα έξοδα των μετακινήσεων, άρα για το επόμενο ταξίδι, αφού στόχος μας είναι να πάρουμε φέτος μέρος και στο αντίστοιχο πανελλήνιο πρωτάθλημα, θα χρειαστεί, δυστυχώς, οι γονείς να βάλουν και πάλι το χέρι στην τσέπη. Την ομάδα αποτελούν περίπου 20 παιδιά, τα

οποία ουσιαστικά αρχίζουν τώρα το χάντμπολ, προπονούνται τρεις φορές την εβδομάδα στο κλ. Κλαδισού, ενώ επιδίωξή μας είναι να γίνουν πολλά περισσότερα τη νέα σεζόν. Κατά τη γνώμη μου, η έλλειψη άλλων συλλόγων στην υπόλοιπη Κρήτη λειτουργεί ανασταλτικά στην ανάπτυξη του αθλήματος, ενώ υπήρξαν και κάποιες χαμένες σεζόν όσον αφορά την ανάδειξη ταλέντων και η οικονομική κρίση δυσκολεύει ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Είναι γνωστό πως το χάντμπολ ταιριάζει ως άθλημα στη χανιώτικη ιδιοσυγκρασία, για τον λόγο αυτό άλλωστε είχαμε καλές ομάδες σε άνδρες, αλλά και γυναίκες. Με βάση, λοιπόν, το γεγονός ότι στις ακαδημίες τα παιδιά δείχνουν διάθεση, ενώ έχουν και δυνατότητες, εφόσον υποστηριχθεί η γενικότερη προσπάθεια που γίνεται, πιστεύω ότι μπορούμε να αντιμετωπίζουμε το μέλλον με αισιοδοξία. Με την ευκαιρία θέλω να ευχαριστήσω τους ανθρώπους που είναι μαζί μου φέτος στις ακαδημίες και συνόδεψαν την αποστολή, την οποία αποτελούσαν 12 αγόρια και

2 κορίτσια, στην Αθήνα. Δηλαδή τον Νίκο Τερεράκη και τη Δροσιά Καμπλάκη, αλλά και την κα Αθηνά Χατζημιαχάη, η οποία ήταν επίσης συνοδός στο τουρνουά "Ελπίδα", για την πολύτιμη βοήθειά της. Ακόμη, ευχαριστώ την ANEK Lines για την έκπτωση που μας παρείχε στα εισιτήρια, αφού χωρίς αυτήν θα ήταν δύσκολο να πραγματοποιηθεί η αποστολή, την εταιρεία "Καμπάκος χρώματα" για την προσφορά των φούτερ, όπως και τους φετινούς χορηγούς των αγωνιστικών εμφανίσεων της ομάδας, που είναι το κατάστημα παιδικών ρούχων "TAZ" και το συνεργείο-εμπορία αυτοκινήτων "Τουότα-Σαρρήs Ελευθέριος". Τέλος ένα μεγάλο ευχαριστώ και στους γονείς των παιδιών, για τη βοήθεια και την εμπιστοσύνη που μας δείχνουν».

• Είναι 47 χρονών, έχει διατελέσει 5 χρόνια διαιτητής χάντμπολ εθνικών κατηγοριών, ενώ από το φθινόπωρο του 2013 ασχολείται προπονητικά και οργανωτικά με τη μικρότερη ηλικιακή κατηγορία του Γ.Σ. Χανίων.

Στέλιος Ντουνιαδάκης (υπεύθυνος παμπαίδων Α')

«Την ομάδα αποτελούν περίπου 20 παιδιά, που έχουν γεννηθεί τα έτη 2000-2001 και κάνουν κατά μέσο όρο τρεις προπονήσεις την εβδομάδα στο κλ. Κλαδισού. Το μεγάλο τους πρόβλημα είναι ότι δεν έχουν την ευκαιρία να αλλάξουν παραστάσεις και μπορώ να πω ότι τους αξίζουν συγχαρητήρια αφού συνεχίζουν στο άθλημα μετέχοντας μόνο σε προπονήσεις. Η θάλασσα που μας χωρίζει από το κέντρο αποτελεί σημαντικό μειονέκτημα, πέρυσι η ομάδα δεν κατάφερε να πάει σε κάποιο τουρνουά, φέτος γίνεται "αγώνας" να ταξιδέψουμε στην Αθήνα και ελπίζω τελικά να τα καταφέρουμε, ώστε τουλάχιστον να επιβραβεύσουμε τους αθλητές μας για την προσπάθεια που καταβάλουν. Εκτός από την απόσταση, η οποία δημιουργεί μεγάλα έξοδα για μετακινήσεις, είναι αλήθεια ότι την όλη κατάσταση δεν βοηθάει ούτε η Ομοσπονδία, αφού τα περιορισμένα οικονομικά της υποχρεώνουν τη διοργάνωση, στις ηλικίες αυτές, πανελληνίων αγώνων... επί πληρωμή, κάτι που είναι ιδιαίτερα επιβαρυντικό για τις οικογένειες των νεαρών αθλητών μας. Παλαιότερα τα πράγματα ήταν εντελώς διαφορετικά, όμως πλέον στον γενικότερο... χαμό που επικρατεί στη χώρα μας, τα τελευταία χρόνια συμβαίνει και αυτό, κάτι που είναι εξωφρενικό και αστείο ταυτόχρονα. Μεγάλο μείον αποτελούν επίσης τόσο το ότι δεν καλλιεργείται το άθλημα σε άλλον νομό του νησιού μας, όσο και η μη συμμετοχή ομάδας μας σε πανελλήνιο πρωτάθλημα, ώστε τουλάχιστον τα μικρά παιδιά να έχουν κάποιες παραστάσεις. Σε κάθε περίπτωση, είναι κρίμα ένα άθλημα που μέχρι πρόσφατα μας εκπροσώπωσε στις κορυφαίες εθνικές κατηγορίες να

μην μπορεί να orthopoδήσει. Εμείς κάνουμε την αρχή, βάζουμε τον σπόρο, όμως αυτός πρέπει να ποτιστεί για να ευδοκιμήσει και πιστεύω ότι όλοι πρέπει να βοηθήσουν με κάθε τρόπο προς αυτήν την κατεύθυνση».

• Είναι 47 χρονών, άρχισε την προπονητική το 1989 στην Αθήνα, ενώ από το 1991 βρίσκεται στα Χανιά, έχοντας διατελέσει προπονητής σε διάφορες ομάδες του νομού μας.

Δημήτρης Πουλιδάκης (υπεύθυνος παιδών)

«Όπως και πέρυσι, έτσι και φέτος η ομάδα παιδών καλείται να παίξει αγώνα μπαράζ για πρόκριση στο "φάιναλ 6" χωρίς να έχει δώσει άλλο παιχνίδι στην ηλικιακή κατηγορία, ενώ τα πράγματα γίνονται ακόμη πιο δύσκολα από το γεγονός ότι οι νεαροί παίκτες δεν έχουν, μετά την αποχώρηση του Γ.Σ. Χανίων από την Α2 εθνική, πλέον επίσημους αγώνες ούτε σε μεγαλύτερη ηλικιακή κατηγορία. Πέρυσι τα πήγαμε πολύ καλά και αγωνιζόμενοι εκτός έδρας χάσαμε στο γκολ από τον Πανελλήνιο, ενώ την ίδια ομάδα πρόκειται να αντιμετωπίσουμε και φέτος. Έχουμε στείλει έγγραφο στην Ομοσπονδία, με το οποίο ζητάμε το παιχνίδι να οριστεί στα Χανιά, ώστε και οι γονείς των αθλητών μας να έχουν μια φορά τη δυνατότητα να τους παρακολουθήσουν από κοντά και ελπίζουμε ότι τουλάχιστον αυτό το αίτημά μας θα γίνει δεκτό από την ΟΧΕ. Αν τελικά ο αγώνας γίνει στην έδρα μας, πιστεύω ότι θα "παλέψουμε" για την πρόκριση, αφού έχουμε αρκετά καλό υλικό και στην ομάδα αγωνίζονται παιδιά που ήταν βασικοί στην Α2, όπως οι Αναστασάκης, Παπαϊωάννου, Σκαλιδάκης, Κισκήρας. Δεν νομίζω ότι διαφωνεί κανείς με την άποψη ότι για να έχει μέλλον το οποιοδήποτε άθλημα πρέπει να δουλεύει σωστά στην υποδομή. Όμως εκ των πραγμάτων, τουλάχιστον στα Χανιά, είναι φανερό ότι μόνον αυτό, δυστυχώς, δεν είναι αρκετό. Με δεδομένα την απόσταση που μας χωρίζει από την Αθήνα και η οποία καθιστά ιδιαίτερα δαπανηρή κάθε μετακίνησή μας, αλλά και την έλλειψη οικονομικής υποστήριξης από Ομοσπονδία, Πολιτεία, τοπικούς φορείς, είναι φανερό ότι αν δεν υπάρχει συμπαράσταση από χορηγούς, δεν μπορεί να έχει τύχη καμιά προσπάθεια. Δυστυχώς το

χάντμπολ δεν έχει βοήθεια, κάτι που φάνηκε τόσο πέρυσι, όσο, πολύ περισσότερο, φέτος. Καταλαβαίνω ότι η οικονομική κρίση έχει επιβραδέσει τα πάντα, όμως βλέπουμε ότι χορηγίες δίνονται σε άλλα αθλήματα και αν ένα πολύ μικρό ποσόν από αυτές ερχόταν στο χάντμπολ, η ομάδα θα μπορούσε να ολοκληρώσει ευπρεπώς τη σεζόν, στηριζόμενη μάλιστα σε νεαρούς παίκτες. Τέλος πάντων, πλέον δεν αλλάζει κάτι στο συγκεκριμένο θέμα, όμως χωρίς να θέλω να γίνω "μάντης κακών", φοβάμαι ότι το χανιώτικο χάντμπολ, αν δεν υπάρξει κάποια εντυπωσιακή μεταστροφή της τωρινής εικόνας, δυστυχώς έχει "ημερομηνία λήξης" και μάλιστα όχι πολύ μακρινή».

• Είναι 40 χρονών, έχει παίξει σε Περιστέρι και Κύδωνα (στον οποίο ήταν και προπονητής), ενώ είναι αυτός που το καλοκαίρι του 2010 είχε την ιδέα για την ίδρυση του Γ.Σ. Χανίων.

Επιμέλεια:
ΣΑΚΗΣ ΚΟΥΒΑΤΖΟΣ
info@herb.gr

Βιότοπος - περιγραφή

Λατινική ονομασία του βοτάνου είναι ARENARIA rubra (Αρενάρια η ερυθρά). Συνώνυμό της είναι η SPERGULARIA rubra. Ανήκει στην οικογένεια των Καρνοφυλλωδών. Τη συναντούμε με τις κοινές ονομασίες Μελιγόνη, Αλοίνη, Μελίγονο, Αμμόφυτο. Φύεται σε όλες τις περιοχές της Ελλάδας.

Αρενάρια

Είναι μικρό κολλώδες φυτό το ύψος του οποίου κυμαίνεται από 4 - 25 εκατοστά και είναι λίγο τριχωτό. Το στέλεχος του βρίσκεται ξαπλωμένο στο έδαφος και έπειτα ορθώνεται.

Τα φύλλα του είναι μικρά νηματοειδή, ωσειδή αντίθετα, επίπεδα και από τις δύο όψεις, λεία ή χνοώδη, άδενωτά. Το μήκος τους κυμαίνεται από 0,5-2,5 εκατοστά και το πλάτος τους λίγα χιλιοστά. Τα άνθη του φυτού μικρά λευκά, ροζ ή κόκκινα. Τα άνθη είναι ερμαφρόδιτα (έχουν και αρσενικά και θηλυκά όργανα) και γονιμοποιούνται από μύγες τα έντομα.

Ο καρπός είναι "κάψα" μήκους 0,5 εκατοστού που περιέχει καφέ σπόρους φακοειδείς, πιεσμένους, το μήκος των οποίων δεν υπερβαίνει το μισό χιλιοστό.

Η Αρενάρια βλαστάνει σε αμμώδη χώματα και πολλαπλασιάζεται εύκολα με σπόρο. Στην Ελλάδα υπάρχουν πολλά είδη των οποίων δεν είναι γνωστές οι θεραπευτικές ιδιότητες. Πάντως είναι φυτά πολύ συγγενικά.

Δεν μπορεί να αναπτυχθεί σε σκιά. Προτιμά ξηρό ή υγρό έδαφος και μπορεί να ανταπεξέρχονται σε συνθήκες ξηρασίας. Το φυτό μπορεί να ανεχθεί τη θαλάσσια έκθεση.

Οι σπόροι του φυτού είναι βρώσιμοι. Αποξηραμένοι και αλεσμένοι μπορούν να δώσουν αλεύρι για την παρασκευή ψωμιού όταν δεν υπάρχει τίποτα άλλο. Για τον λόγο αυτό χαρακτηρίζεται και "τροφή της πείνας".

Ιστορικά στοιχεία

Βότανο γνωστό εδώ και εκατοντάδες χρόνια. Το 1753 ο Λινναίος ονομάζει το φυτό Arenaria rubra και ο Κάρελ Πρεσλ το μετονόμασε Spergularia rubra το 1819. "Spergularia" σημαίνει παρόμοιο με το γένος "Spergula".

Στην Ισπανία χρησιμοποιήθηκε ως βότανο επιλογής για να αφαιρούνται οι πέτρες από τα νεφρά. Για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του βοτάνου και για να την αποφυγή πιθανών μολύνσεων την Αρενάρια την συνδύαζαν με Αρκτοστάφυλλο, μαύρη Σταφίδα, Πεντάνευρο (ουρά του αλόγου), Σημίδα ή Χρυσόβεργα.

Συστατικά - χαρακτήρας

Περιέχει φλαβονοειδή, αρωματική ρητίνη, ανθοκυανιδίνες, άφθονα μέταλλα, σαπωνίνες, κουμαρίνες, χλωριούχο κάλιο και ανθρακικά άλατα σε μεγάλη ποσότητα. Η ρητινώδης αρωματική πιθανώς, είναι και η δραστική ουσία του βοτάνου.

Ανθιση - χρησιμοποιούμενα μέρη - συλλογή

Η Αρενάρια ανθίζει το καλοκαίρι, από τον Μάιο μέχρι τον Σεπτέμβριο. Για θεραπευτικούς σκοπούς χρησιμοποιείται ολόκληρο το φυτό αποξηραμένο. Συλλέγεται την εποχή της ανθοφορίας του.

Θεραπευτικές ιδιότητες και ενδείξεις

Το βότανο έχει διουρητικές και αντισηπτικές ιδιότητες.

Αφαιρεί τις πέτρες των νεφρών. Το βότανο έχει την ιδιότητα να χαλαρώνει τους μυς των τοιχωμάτων των σωληνίσκων του ουροποιητικού. Ετσι δρα κατά της λιθίας και της καταρροής οξείας μορφής. Έχει ιδιότητες κατά της δυσουρίας (που συνοδεύεται με πόνο), της κυστίτιδας ενώ βοηθά στην καταπράνιση των νεφρικών πόνων.

Είναι επίσης αποτελεσματική στην εξάλειψη του ουρικού οξέος και ως τονωτικό σε περιπτώσεις ρευματισμών. Βοηθά στην υπέρταση.

Παρασκευή και δοσολογία

Παρασκευάζεται ως έγχυμα ή αφέψημα. Για το έγχυμα ρίχνουμε σε ένα φλιτζάνι βραστό νερό μία με δύο κουταλιές της σούπας αποξηραμένο βότανο και το σκεπάζουμε για 10 λεπτά. Σουρώνουμε και πίνουμε τρεις φορές την ημέρα.

Για το αφέψημα, βράζουμε σε ένα λίτρο νερό 40 γραμμάρια αποξηραμένου βοτάνου για ένα λεπτό. Σουρώνουμε και το πίνουμε τρεις φορές την ημέρα.

Προφυλάξεις

Δεν αναφέρονται παρενέργειες. Τηρούμε τη συνιστώμενη δοσολογία.

